

Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

1/2012

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Zhodnocení roku 2011

Máme tady opět první číslo našeho Zpravodaje, ve kterém bývá již takovým pravidlem zhodnotit rok předešlý.

Pokračující ztrátu na daňových příjmech se nám dařilo opět vyrovnat díky docházejícím i nově získaným dotacím. Předpovědi na rok letošní nedodávají moc optimismu, ale jaké to bude ve skutečnosti, se dozvíme v následujících dvanácti měsících.

Přináším Vám tedy z mého pohledu ty nejpodstatnější záležitosti roku 2011:

Rekonstrukce OÚ

V červnu jsme dokončili 2. etapu rekonstrukce OÚ, která dosáhla především zateplení stropu, venkovních stěn a výměny oken.

Informační systém

V letních měsících jsme úspěšně dokončili 3. etapu informačního systému, vyvěšením těchto tabulí především podél silnice III. třídy ve Studenci.

Opravy obecních cest

Jak ve Studenci, tak v Zálesní Lhotě se opravily další místní komunikace asfaltobetonovým povrchem.

Úspěch v soutěži Vesnice roku 2011

V srpnu jsme se stali v krajském kole této soutěže vítězi „Oranžové stuhy“ za spolupráci obce se zemědělským subjektem, která nám přinesla i finanční dotaci ve výši 600 000 Kč.

Přístavba MŠ v Zálesní Lhotě

Stále se čeká na výsledek žádosti o dotaci ohledně zateplení a výměny zdroje vytápění této budovy.

Téměř celý rok se zastupitelstvo obce zabývalo touto možnou realizací. Občané se mohli několikrát vyjádřit k připravovaným změnám. V současné době je schválena varianta této přístavby, která obsahuje požadované prostory lékařské ordinace a společenské místnosti.

Sochy a pamětihodnosti

Úspěchem je, že se i nadále daří z krajských zdrojů (v roce 2011 to bylo 50 tisíc Kč) získávat dotace na opravy těchto památek.

Změna Územního plánu Studenec č. 1

Po celý loňský rok probíhaly přípravy této změny. V letošním roce by mělo dojít k její schválené podobě.

Nová střešní krytina na budově bývalé školy v Zálesní Lhotě čp. 208

V měsících říjen a listopad proběhla oprava střešní krytiny, okapů a žlabů této budovy.

Nový úsek veřejného osvětlení

Koncem roku se dokončila celková rekonstrukce elektrického vedení v Rovnáčově, kde se toto vedení změnilo z vrchního na zemní. Obec musela investovat do kompletní nové sítě veřejného osvětlení. Tato lokalita byla nejvíce poruchová a dnes tady máme první oblast, která má kompletní zemní vedení.

Oprava velké části vodovodu v Zálesní Lhotě

Zde proběhla podstatná rekonstrukce vodovodního řádu, včetně čerpací stanice.

Příprava projektových dokumentací:

- Rozšíření dvou míst veřejného osvětlení v Zálesní Lhotě.
- Přípravy výstavby nových chodníků.
- Nasvícení kostelů ve Studenci a v Zálesní Lhotě.
- U dvou následujících, a to „Amfiteátr v přírodním a kulturním areálu“ a „Víceúčelové (multifunkční) hřiště“, již čekáme na stavební povolení a vypsání dotace.

Vydání knihy „Jilemnicko – drobné kulturní památky“

Jilemnicko – svazek obcí vydal tuto vydařenou publikaci, která Vám ukazuje kulturní dědictví památek, které vznikly na území jednadvaceti obcí tohoto svazku. Tuto knihu si můžete zakoupit na OÚ a jenom podotýkám, že po Jilemnicích jsme v tomto ohledu druhou nejbohatší obcí tohoto svazku.

Takový tedy byl rok 2011 z mého pohledu. V době plné ekonomických propadů, politických selhání a společenských problémů. Víím, že v současné nelehké době je význam obcí a jejich práce pro své občany zcela zásadní. Proto také doufám, že i příští rok budeme mít na tomto místě možnost něco ocenit a z něčeho mít další radost.

Jiří Ulvr, starosta

První prosincovou sobotu jsme opět uspořádali již čtvrtý ročník „Pohostění obecní polévkou“.

Tentokrát se počasí netvářilo tak, že by se psalo datum 3. prosince 2011. Podle ohlasů to však nezanechalo nějakou horší náladu mezi návš-

těvníky, a tak lze konstatovat, že se i tento ročník vydařil.

Mnozí z Vás si našli čas přijít, mám radost

i z těch návštěvníků, kteří si původně myslí, že přijdou na začátku a vrátí se podruhé až na závěrečný ohňostroj, ale nakonec jejich návštěva trvá po celou dobu programu.

Na závěr děkuji všem zúčastněným, děkuji všem

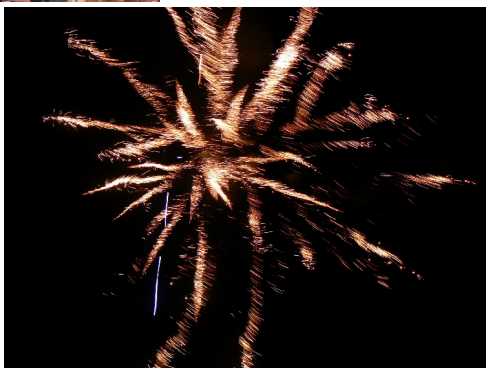

za jakoukoli pomoc a přináším několik fotografií, včetně pozvání na další ročník, který předběžně proběhne v sobotu 8. prosince 2012.

Jiří Ulvr, starosta

Chodník „Úsek č.3 – podél silnice II/295 směrem k Zálesní Lhotě“

Množí se Vaše dotazy, zda nastal nějaký posun ohledně případného souhlasu či jiného vstřícnějšího kroku ze strany vlastníků pozemků, kteří nedali souhlas s navrhovaným řešením této realizace chodníku.

Bohužel Vám nepřináším radostnější zprávy. S oběma majiteli jsem se pokusil opět jednat i v prvním měsíci roku letošního, ale nějakých pozitivnějších zpráv jsem se nedočkal.

Zastupitelstvo obce i přesto, že nedošlo z jejich strany ke vstřícnějšímu jednání, nevyčlenilo pozemky těmto vlastníkům z územního plánu jako stavební. Nadále zůstávají ve stejném charakteru pozemku z toho důvodu, že by se tím veškerá možná další jednání zastavila.

Každý se tedy může přesvědčit, že pro další rozvoj naší obce obec dělá, co může, naopak pokud nám někdo předběžný souhlas nedá, nemůžeme pokračovat v dalších krocích, které jsou samozřejmě závislé na financích.

Je spousta akcí po naší obci, které by nebyly, kdyby nedošlo právě k takovému souhlasu vlastníků přilehlých pozemků. Nemusíme chodit daleko, převážná část chodníků ve Studenci byla řešena právě odkupem přilehlých pozemků. Je to stejná záležitost a pro představu, asi nikdo z nás si nedovede představit, kdyby bylo jednání stejné jako s těmito vlastníky a žádné chodníky bychom tu neměli.

Smutné může jednou být i to, že nastane taková situace, že souhlasu vlastníků se dočkáme, ale bohužel obec nebude mít dostatek financí na uskutečnění této stavby. Potom nezbude nic jiného, než se odkázat na tuto dobu a tento článek a pouze říci „promiňte“.

Jiří Ulvr, starosta

Rovnáčov – nové elektrické vedení

V druhé polovině loňského roku se začala realizovat celková rekonstrukce elektrické sítě v Rovnáčově. Jednalo se o nejvíce poruchovou oblast naší obce. V případech, kdy došlo k nějakému kalamitnímu stavu, tak právě zde proud nešel nejdelší čas. Obec musela na své náklady zainvestovat nové vedení veřejného osvětlení, včetně vlastních nových sloupů. Výhodou je především to, že jsme nemuseli na vlastní náklady řešit výkopové práce a mohli tak využít pokládku kabelů společně s elektrickým vedením, jehož financování bylo z jiné strany. Pevně věřím, že po jarní kolaudaci budou všichni obyvatelé této části spokojeni, a přejí si, aby takovýchto úseků po celé naší obci přibývalo i nadále.

Jiří Ulvr, starosta

Přístavba MŠ v Zálesní Lhotě – společné jednání

Dne 23. listopadu 2011 proběhla na chatě „Višňovka“ další nabídka ze strany obce ke společnému jednání ohledně příprav realizace přístavby MŠ v Zálesní Lhotě, kde by měly vzniknout nové prostory ordinace lékařky a společenské místnosti. Představili jsme verze možného řešení, ale především jsme chtěli, a díky zúčastněným občanům i vyslechli, a našli další možnost, kterou jsme si dali za úkol do příštího, prosincového zastupitelstva obce vyhodnotit.

Upřímně, všichni jsme čekali (a i žádali) účast ze strany občanů daleko větší, a proto bych byl i moc rád, že případnou budoucí kritiku nebudou říkat ti, kteří mohli přijít a nepřišli, protože se nechci řídit heslem „kdo nic nedělá, nic nezkaží“.

Touto cestou také ještě jednou děkuji Mysliveckému sdružení Černý háj v Zálesní Lhotě, konkrétně paní Marii Tauchmanové a panu Jiřímu Tomášovi za propůjčení této místnosti.

Závěrem podotýkám, že na prosincovém zastupitelstvu vzešla varianta, podle které se budou odvíjet další přípravy.

Jiří Ulvr, starosta

Placení poplatku ze psů na rok 2012

Připomínáme majitelům psů, že poplatek je splatný do konce března 2012. **Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců.**

Na základě Obecně závazné vyhlášky č. 2/2007 o místních poplatcích sazba poplatku činí ročně:

- za prvního psa **200 Kč**,
- za druhého a každého dalšího psa téhož držitele **300 Kč**.

Žádáme majitele dotčených pozemků o prořezání větví a stromů z důvodu přístupnosti a průjezdnosti dopravní obsluhy i požárních vozidel.

Upozornění pro držitele cestovního pasu

Zápisy dětí provedené v cestovních pasech budou **platné do 26. 6. 2012**.

Po tomto termínu všechny zápisy dětí v cestovních pasech rodičů automaticky pozbývají platnosti na základě novely zákona 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a bude pro všechny děti platit povinnost cestovat do zahraničí na vlastní cestovní doklad.

Bližší informace Vám zodpovíme na tel. č. 481 565 211 nebo osobně na Městském úřadu Jilemnice, správní odbor – cestovní doklady.

Koncem loňského roku jsme na obecním úřadu vyvěsili vlajku, která měla veřejnosti ukázat a alespoň trochu vysvětlit problém nespravedlivého dělení daňových výnosů. Účelem naší snahy je zastavit diskriminaci obcí a občanů. V čele stojí už řadu let Sdružení místních samospráv České republiky (SMS ČR), kde je i naše obec jejím členem.

Prosazení našich požadavků může velmi pozitivně ovlivnit budoucnost nás všech.

Jelikož se mě na toto téma stále více ptáte, pokusím se na Vaše nejčastější otázky odpovědět touto cestou a věřím, že Vás budou odpovědi zajímat:

Co se skrývá za zkratkou RUD?

RUD znamená **rozpočtové určení daní**. Jde o zákonem stanovená pravidla financování všech obcí a měst v České republice.

Z čeho jsou obce a města financovány?

Částečně z vlastních zdrojů, jako např. poplatků, a dotací. V obecních rozpočtech také zůstává daň z nemovitostí z vlastního území. Hlavní příjem obcí ale tvoří podíl z určitých daní, které vybírá stát. Zjednodušeně řečeno se jedná o 21,4 % daně z přidané hodnoty, daně z příjmů firem, podnikatelů a zaměstnanců.

Co ovlivňuje výši částky pro jednotlivé obce?

Hlavně počet občanů s trvalým bydlištěm. Potom také velikost katastru obce a počet zaměstnaných občanů. Zanedbatelné také není to, kolik daní odvedou živnostníci se sídlem v obci.

Má výkonnost ekonomiky vliv na příjmy obcí?

Ano, daří-li se ekonomice, jsou výběry daní a tím i příjmy obcí vyšší. Naopak v době hospodářské krize vybere stát na daních méně a příjmy obcím klesají.

Existují rozdíly v příjmech na jednoho obyvatele v jednotlivých obcích?

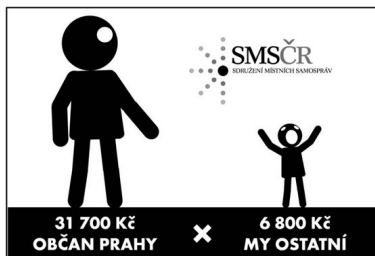
Ano, zjednodušeně řečeno: čím větší obec či město, tím je příjem na 1 obyvatele vyšší.

Jaký je rozdíl mezi „nejchudšími“ obcemi a Prahou?

Rozdíl je 4,6násobek. „Nejchudší“ obce dostávají v průměru 6 800 Kč na 1 obyvatele, Praha 31 700 Kč. Do roku 2008 byl tento rozdíl dokonce 6,5násobný.

A jaký rozdíl lze považovat za přiměřený?

Podle nezávislých analýz a výpočtů by měl tento rozdíl být mezi 2 a 2,5násobku na 1 občana. Takové poměry jsou běžné i jinde v Evropě. Např. na Slovensku mají 2,5násobek, Vídeň má jen 2,2× více peněz na občana než nejmenší rakouská obec.

Je u nás naděje na změnu?

Ano. Dlouhodobým úsilím SMS ČR docílilo všeobecné shody, že obcím a městům je nutné přidat. Ministerstvo financí již také připravilo změnu zákona o RUD, která má snížit diskriminační rozdíl ve financování obcí mezi nejchudšími obcemi a Prahou ze 4,5násobku na trojnásobek.

Co to přinese obcím a městům?

Příjmy samospráv by se zvýšily o 1400 až 2400 Kč na obyvatele až do velikosti 20 tis. obyvatel. Pozitivní dopad to bude mít na všechny obce a města kromě čtyř největších měst.

O jakou částku jde v případě naší obce Studenec?

Obec Studenec dnes ze státního rozpočtu takto dostává ročně zhruba 7 000 Kč na jednoho obyvatele, dle návrhu by se příjmy zvýšily na 9 700 Kč. To je spousta peněz. Sami si nejspíš umíte představit, jak by se mohla naše obec díky těmto penězům během pár let proměnit, co všechno by šlo realizovat.

Odkud se ty peníze vezmou?

Hlavní předností návrhu je, že v dnešní těžké ekonomické situaci nebude mít negativní dopady na státní rozpočet. Počítá se s přesunem 7 mld. Kč z tzv. nenárokových dotací z ministerstev, jejichž rozdělování bylo často velmi problematické, dále s 1,5 mld. Kč z rozpočtu ministerstva školství na počet žáků ve škole a 5 mld. Kč se má vzít z rozpočtů Prahy, Brna, Ostravy a Plzně.

Proč se odebírají peníze právě 4 největším městům?

Zůstaly jim peníze po zrušení okresů v roce 2002, a ještě se jim přerozdělují peníze z ostatních regionů. Zcela bezdůvodně a neprávem. Data zcela jasně hovoří o tom, že tato bohatá města již dlouhá léta žijí na úkor všech ostatních, často mnohem chudších regionů. Například Plzeň tak dnes dostává na občana 2× více peněz než připadá na jednoho Liberečana nebo obyvatele Olomouce. Přitom všechna města jsou statutární a plní úplně stejné funkce a povinnosti.

Nebude to pro tato města složité?

Výpadky jim budou po dobu čtyř let kompenzovány i s ohledem na výši jejich dluhů, aby se mohla na nově vzniklou situaci dostatečně připravit. A i potom budou dostávat několikrát víc než ostatní obce.

Mají velká města pravdu, když se brání, že slouží i občanům z venkova, kteří třeba využívají veřejnou dopravu při cestě do zaměstnání, do škol, navštěvují divadla apod.?

Nikdo taky nechce, aby měli všichni na občana stejně. Ale náklady na tyto služby jsou podstatně nižší, než je míra privilegií těchto měst. A i jejich občané přece jezdí

do okolních měst a obcí, např. za rekreaci, využívají místní infrastrukturu, veřejné osvětlení, jezdí po obecních komunikacích, používají místní veřejnou dopravu, produkují odpad atd. I ostatní obce financují výstavbu místních komunikací a dotují autobusovou dopravu na svých katastrech.

Jak se staví starostky a starostové k návrhu změny zákona o RUD?

Většina z nich ji plně podporuje. Díky ní může být odstraněn diskriminační rozdíl ve financování měst a obcí. Obce by mohly lépe plánovat své investiční záměry, provozovat školky, školy, stavět a opravovat chodníky, hřiště, místa pro volný čas. Finanční nároky obcí porostou také v souvislosti se zvyšujícím se důrazem na jejich sociální roli. Pro starosty je nepřijatelné, aby na 20 % obyvatel 4 velkých měst připadalo 50 % rozdělovaných financí. Je třeba začít myslet na venkov a jeho rozvoj. Proto se starostové spojili, dali o sobě slyšet a chtějí změnu zákona.

Jiří Ulvr, starosta obce Studenec

K předešlému článku ještě přidávám článek svého kolegy:

Financování obcí – blýská se na lepší časy?

Reforma rozpočtového určení daní (RUD), která významným způsobem navýší příjmy naprosté většiny obcí – to je jedno z důležitých témat, kterým se bude letos zabývat český Parlament. Právě při podepisování návrhu novely zákona, která změny v této oblasti provádí, jsem se rozhodl představit základní parametry této předlohy občanům Libereckého kraje, jejichž podpora mne před necelými dvěma lety přivedla do Poslanecké sněmovny.

Jaké jsou tedy hlavní principy reformy RUD, již se snažím prosadit spolu s dalšími členy poslaneckého klubu TOP 09 a Starostů a nezávislých? Dříve, než přistoupím k zodpovězení této otázky, se pokusím vysvětlit, co se rozumí rozpočtovým určením daní. Tedy ve zkratce – jde o soubor pravidel, podle nichž se rozděluje výnosy sdílených daní (patří k nim především DPH a daně z příjmů) mezi stát a obce a mezi samotnými obcemi. Právě mechanismus rozdělování balíku peněz, který připadá obcím, je podle našeho názoru nutné upravit.

V současnosti má totiž zcela nevyhovující podobu. Prostředky určené obcím se rozděluje následujícím způsobem: 3 % tvoří prostý počet obyvatel, tedy podíl počtu obyvatel obce na celkovém počtu obyvatel České republiky, další tři procenta jsou přidělována na základě podílu rozlohy obce na rozloze České republiky. Zbývajících 94 % sumy se rozděluje dle přepočteného počtu obyvatel – ten se násobí koeficientem podle velikosti měst. O případných dalších sumách v podobě dotací

rozhodují ministerští úředníci. Tato pravidla se ovšem v zásadě netýkají Prahy, Plzně, Brna a Ostravy, jejichž příjmy jsou upraveny speciálními koeficienty. V důsledku toho pobírají uvedená města, v nichž žije pětina obyvatel České republiky, téměř polovinu příjmů ze sdílených daní.

Takové uspořádání nepovažuji za férové – zejména v situaci, kdy finanční poměry naprosté většiny obcí dlouhodobě nejsou uspokojivé. Proto jsme s kolegy z poslaneckého klubu připravili návrh novely zákona o rozpočtovém určení daní. Ten předpokládá následující změny kritérií: na základě přepočteného počtu obyvatel bude rozdělováno 80 % prostředků, prostý počet obyvatel rozhodne o jejich desetině. Zbývajících 7 % se bude přidělovat dle počtu žáků MŠ a ZŠ a o 3 % z celkové sumy rozhodne rozloha obce. Současně dojde k omezení dotačních titulů. Pozitivem je, že všechny obce (s výjimkou Prahy) budou podřízeny stejným pravidlům, přičemž pro jejich naprostou většinu bude důsledkem navýšení příjmů jejich rozpočtů. Význam reformy ilustruje skutečnost, že v konečném důsledku by došlo ke snížení rozdílu mezi příspěvkem na Pražana a obyvatele Cvikova z 4,5násobku na trojnásobek.

Jsem ostatně přesvědčen, že přínos navrhovaného opatření nejlépe osvětlí zcela konkrétní příklady. Právě zmíněný Cvikov by se z necelých dvaatřiceti vyhoupl na jednačtyřicet milionů korun, Jilemnice by zaznamenala nárůst z osmatřiceti na třiapadesát milionů. To jsou již velmi zajímavé peníze. Mimochodem – zajímá-li vás, o kolik by si polepšila vaše obec, navštivte internetovou stránku <http://www.obcelidem.cz>, kde tento údaj snadno zjistíte.

V závěru bych rád zdůraznil, že plnější obecní pokladny nejsou jediným přínosem nastiněné reformy. Významně by se posílila také samostatnost obcí. Došlo by ke snížení administrativních nákladů a rovněž by pokleslo riziko výskytu korupčního jednání. Naše iniciativa má i další nespornou výhodu – je totiž bezpochyby lepší, když o veřejných prostředcích rozhodují obecní zastupitelstva než zcela anonymní ministerští úředníci. Důvod je zřejmý: převážnou většinu členů zastupitelstva občan zpravidla dobře zná a jejich činnost může snáze kontrolovat. To v případě pražských úředníků neplatí.

Schválení této předlohy proto považuji za nezbytné – a věřím, že nejsem sám. Města a obce by díky ní získaly nemalé prostředky, jež by mohly vynaložit na plnohodnotné plnění svých běžných úkolů – od oprav chodníků a pozemních komunikací, investic do veřejného osvětlení či vodovodní sítě až po podporu kultury. O tom, že se jim v současnosti potřebné množství peněz nedostává, se může přesvědčit každý ve svém nejbližším okolí.

Mgr. Jan Farský, starosta Semil a poslanec Parlamentu ČR

Z jednání zastupitelstva obce

Poslední zasedání Zastupitelstva obce Studenec v roce 2011 se konalo 19. prosince za účasti 13 zastupitelů a 15 občanů.

Stejně jako na minulém zasedání se jako první projednávaly návrhy na prodej obecních pozemků, tentokrát se jednalo o 47 položek. Ceny byly opět stanoveny radou obce podle pravidel pro prodej obecních pozemků.

Zastupitelé ponechali v platnosti obecně závaznou vyhlášku č. 1/2011 o místním poplatku za odpady, který zůstává na rok 2012 ve výši 500 Kč na osobu.

PaedDr. P. Junek seznámil přítomné s výroční zprávou ZŠ, která je k nahlédnutí na OÚ a která obsahuje informace o hospodaření školy, výuce, zájmových kroužcích, sportovní činnosti, mezinárodní spolupráci (návštěvy Nizozemí a Ukrajiny) i proběhlých kontrolách. Spolupráce s obcí je na dobré úrovni, výsledky vzdělávání i sportovní činnosti jsou slušné (v celorepublikovém měřítku).

Dále bylo odsouhlaseno podání žádosti do Grantového fondu Libereckého kraje na projekty víceúčelového hřiště a amfiteátru v areálu studenecké školy. Diskutovalo se o návrzích na přístavbu mateřské školy v Zálesní Lhotě, bylo schváleno pokračovat v přípravě realizace této přístavby ve vybrané variantě.

Zastupitelé také vzali na vědomí rozbor hospodaření za 1. pololetí 2011, výsledky kontrol finančního a kontrolního výboru v roce 2011, při kterých nebyly zjištěny žádné závady, a zprávu o daňové kontrole. Schváleny byly také záležitosti týkající se rozpočtových změny za rok 2011 a rozpočtového provizoria na 1. čtvrtletí roku 2012, smlouvy týkající se věcných břemen, vnitřní směrnice Obce Studenec a změna zřizovací listiny ZŠ a MŠ Studenec (kvůli možnosti přijímat dary).

V závěrečné diskusi pan starosta informoval o úspěchu Svazku obcí Jilemnicko při získání dotace na projekt na zpracování bioodpadu. Naše obec bude mít tři velkoobjemové sběrné kontejnery (umístěné ve firmě Zetka Strážník ve Studenci a v Zálesní Lhotě). V daných termínech se tam bude moci bioodpad ukládat a pak se bude svážet ke zpracování do Jilemnice. (Podrobnosti jsou ve Zpravodaji č. 6/2011.)

Informoval také o rekonstrukci silnice Studenec – Horka u Staré Paky, v současné době probíhá inventura všech čtyř akcí, které měly být zahrnuty do 4. výzvy příslušného Regionálního operačního programu. Z této inventury vzejde, jaké projekty budou doporučeny k samotné realizaci. Dále podal zprávu, že byla podepsána dohoda s ČEZ na rozšíření sítě veřejného osvětlení na dolním konci Zálesní Lhoty. Rozšíření by se mohlo realizovat již v roce 2012, nejpozději v roce 2013.

Paní Mühlová navrhla rekonstrukci pečovatelského domu na stacionář, kam by se lidé umísťovali pouze během dne a večer se vyzvedávali domů.

Nakonec pan starosta poděkoval zastupitelům za spolupráci v uplynulém roce a do nového roku všem popřál mnoho zdraví a úspěchů.

Půjčky z Fondu rozvoje bydlení

Obecní úřad Studenec vyhláší podmínky výběrového řízení na poskytnutí půjček z Fondu rozvoje bydlení.

Příhlášku je možné podat do 11 hodin 27. dubna 2012 na OÚ Studenec.

Žádost musí obsahovat:

- jméno a příjmení žadatele, název právnické osoby a statutárního zástupce
- adresa bydliště nebo sídlo právnické osoby
- přesné označení předmětné obytné budovy (adresa, číslo popisné, číslo parcely, doklad o vlastnictví domu nebo stavby, stavební povolení či jiný doklad o přípustnosti akce, příslušnou projektovou dokumentaci včetně předpokládané ceny)
- účel, na který má být půjčka poskytnuta
- předpokládaná lhůta dokončení stavby
- požadovaná výše půjčky
- návrh na stanovení záruky za poskytovanou půjčku – čestné prohlášení ručitelů a doklad o výši příjmu žadatele a ručitelů (u osob samostatně výdělečně činných výpis z daňového přiznání za uplynulý rok)

Z fondu se poskytují tyto druhy půjček:

Poř. č. Název (účel)	Úrok	Horní hranice půjčky na jeden dům
01 Rozšíření stávající byt. jednotky	3 %	200 tis.
02 Rekonstrukce domu, bytu nebo jeho části	3 %	180 tis.
03 Obnova fasády	3 %	50 tis.
04 Zateplení obvodového pláště domu	3 %	100 tis.
05 Izolace domu proti vlhkosti	3 %	50 tis.
06 Rekonstrukce střechy	3 %	150 tis.
07 Výstavba domovní ČOV nebo septiku s biofiltrem ke stávajícímu domu	3 %	60 tis.
08 Vybudování nebo rekonstrukce WC a koupelny	3 %	50 tis.
09 Výměna oken	3 %	100 tis.
10 Rekonstrukce vytápění domu	3 %	50 tis.

Jednotlivé druhy půjček lze sčítat. Půjčky nelze získat opakovaně na jeden objekt ke stejnému účelu. Půjčku lze čerpat nejdéle 12 měsíců po podpisu smlouvy oběma stranami. Půjčka se splácí v pravidelných měsíčních splátkách. Začátek splácení jistiny i úroku včetně termínů splátek se stanoví ve smlouvě mezi obcí a dlužníkem. Ve smlouvě lze dohodnout dobu splatnosti půjčky.

Jiří Ulvr, starosta

Sběr nebezpečného a komunálního odpadu

Sběr nebezpečného odpadu a elektrozařízení
provede firma „Marius Pedersen, a. s.“

v sobotu 14. dubna 2012

Studenec

U Lípy	8.00
u pošty	8.30
u sokolovny	9.00
u samoobsluhy	9.30
u Špice	10.00
u Pensionu Trautenberk	10.30

Zálesní Lhota

u Svatých	10.50
u Kynčlů	11.00
u samoobsluhy	11.15
u hospody	11.30
u továrny	11.45
na křižovatce	12.00

Se svým odpadem si každý musí přijít osobně.

Sběr je zdarma pouze pro občany našich vesnic a pro majitele nemovitostí na území našich vesnic!

Sběr nemohou použít právnické osoby a osoby fyzické oprávněné k podnikání.

Pozor! Pneumatiky jsou sbírány pouze bez ráfků!

Elektrozařízení = všechno, co je na elektrický proud nebo na baterie.

Kontejnery na komunální odpad budou umístěny **od 19. do 23. dubna 2012**

Studenec: u Lípy, parkoviště u sokolovny, v Kruhovce

Rovnáčov: u Chládků

Zálesní Lhota: u hřbitova

NEBEZPEČNÝ ODPAD NEPATŘÍ DO KOMUNÁLNÍHO ODPADU.

Není důvod jej dávat jinam, protože je sbírán bez poplatku!

Vážení! Pneumatiky, autobaterie, železný šrot, televize apod. opravdu nepatří do kontejnerů!!! Při každém sběru se najdou jedinci, kteří toto nedodržují, a tím porušují zákon o odpadech!

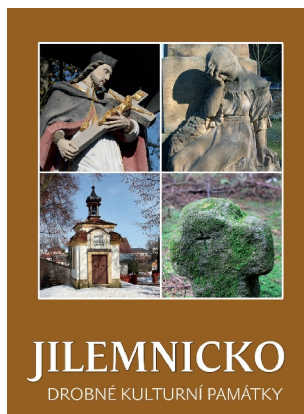
Do kontejnerů nepatří také stavební odpad – ten si každý stavebník musí odstranit na své náklady. V opačném případě budou náklady na odvoz a skládkovné přeučtovány stavebníkovi.

Děkujeme

Nová publikace drobných památek Jilemnicka právě vychází!

Dovolte, abychom Vás informovali, že společným úsilím týmu autorů ve spolupráci s Jilemnickem – svazkem obcí a firmou Gentiana byla vydána nová publikace věnovaná drobným památkám na Jilemnicku. Tato publikace volně navazuje na předchozí neprodejné vydání, které bylo pořízeno díky dotační podpoře Programu rozvoje venkova. Po kompletním textovém i fotografickém přepracování teď přichází do volného prodeje zcela nová knížka, která potěší nejen místní obyvatele, ale i návštěvníky a turisty. V knížce jsou přehledně zmapovány všechny drobné památky v rámci 21 obcí Jilemnicka, a to od těch nejmenších křížků až po velké kapličky. Pokud laskavý čtenář přesto objeví něco, o čem kolektiv autorů neví, bude mít možnost o tom informovat na nově zřízené e-mailové adrese a případně se tak podílet na možném dalším rozšířeném vydání. Stávající knížka je zaměřena pouze na drobné památky, a proto v ní nenajdete budovy s číslem popisným ani kostely. I přesto obsahuje na 372 zdokumentovaných a popsanych objektů. V případě, že si knížku budete chtít zakoupit (ať už jako dárek nebo pro vlastní potěšení) budete mít možnost tak učinit na všech obecních úřadech, v knihkupectví, ve vydavatelství Gentiana v Jilemnici nebo na informačních centrech. Při objevování památek, které nám tu zůstaly po našich předcích či jsou již výsledkem naší současné práce, vám přejeme jenom samé příjemné chvíle. Věříme, že knížka nebude čtenářům pouze zdrojem novým znalostí a informací, ale také inspirací pro příjemné procházky v nádherné krajině západních Krkonoš.

kolektiv autorů, Jilemnicko – svazek obcí, Vydavatelství Gentiana Jilemnice

Poděkování za Tříkrálovou sbírku 2012

Farní charita Studenec děkuje tímto koledníkům i dárcům, kteří se zúčastnili Tříkrálové sbírky 2012. Výtěžek sbírky v obci *Studenec* činil **57 053 Kč** a v obci *Zálesní Lhota* se vybralo **7 326 Kč**. Prostředky byly odeslány na ústředí Charity ČR v Praze 1.

Největší část výtěžku sbírky bude použita na nákup zdravotních pomůcek pro imobilní pacienty, jako jsou elektrické polohovací postele, antidekubitní matrace a podložky, WC křesla, chodítka, hrazdičky a další speciální pomůcky.

Další část výtěžku poputuje na projekty Diecézní charity Hradec Králové a Charity ČR.

Ať Vám Pán za Vaše dary a službu požehná!

Do roku 2012 vám všem přeji vše dobré.

za FCH Studenec Heda Jiranová

Charitní šatník při Charitě Studenec

Vážení spoluobčané,

chtěli bychom Vám touto cestou poděkovat za Vaše příspěvky do charitního šatníku, který již několik let funguje pod záštitou Farní charity Studenec. V roce 2011 bylo ve Studenci vybráno 279 pytlů oblečení, pokrývek, knih, obuvi a nádobí. Byla odevzdána částka ve výši 850 Kč. Vše putovalo do Diakonie Broumov, kde dochází k dalšímu zpracování a přerozdělování. Zároveň mi dovolu poděkovat Ludmile Vanclové, Růženě Kuřikové, Zdeně Bartoňové, Ludmile Vackové, Anežce Nejedlé, Anně Kuřikové, Marii Jandové a Ludmile Kuřikové za jejich celoroční obětavou práci.

Velký dík patří také Obci Studenec, která k této činnosti propůjčila prostory. A jako dík Vám všem, kteří přispíváte, cituji část dopisu z Diakonie Broumov:

„Vážení a milí přátelé,

dovolte, abychom Vám vyjádřili svůj upřímný dík za Vaši vstřícnost, kladný přístup a pomoc při organizaci sběru textilního materiálu pro potřebné. Vaše účinná pomoc a neskutečná podpora nám pomáhá nejen poskytnout materiální pomoc sociálně potřebným, ale i zabezpečit práci našim klientům z okraje společnosti. Věřte, že bez Vaší pomoci bychom nebyli schopni pokračovat v naší činnosti, proto pevně věříme, že nám i nadále zachováte přízeň.

Všem, kteří zároveň poskytli i finanční příspěvek na naši činnost, srdečně děkujeme. Všechny finanční prostředky byly použity na náklady spojené s naší sociální aktivitou. V této době, která není lehká pro nikoho z nás, se čím dál tím méně setkáváme s pochopením cizího neštěstí, a právě proto si neskutečně vážíme Vaši obětavé a nezištné práce.

Přijměte prosím ještě jednou co nejsrdečnější poděkování hlavně jménem lidí, kteří by bez Vaší pomoci nebyli schopni se zařadit zpátky do naší společnosti.“

Provoz charitního šatníku v roce 2012

Charitní šatník bude opět otevřen ve čtvrtek 1. března 2012 a dále každý čtvrtek od 15 do 17 hodin v budově bývalé mateřské školky, a to až do 28. 6. 2012. Po prázdninách zahájíme provoz 6. 9. a ukončen bude 13. 12. 2012.

Vzhledem k nájezdům nepřizpůsobivých občanů z okolních vesnic jsme byli nuceni vyvěsit upozornění, v němž je zdůrazněno, že charitní šatník je určen pouze pro občany Studence. Rádi ovšem přivítáme všechny slušné občany, kteří chtějí pomáhat nebo pomoc potřebují.

Alois Kuřík, Jitka Kadlecová

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Vánoce v MŠ

Vánoční čas v naší mateřské škole začíná již v listopadu přípravou na naše adventní vystupování a výrobou „vánočního zboží“ do našeho prodejního stánku na Obecní polívce. Tradičně s dětmi pečeme perníčky, vyrábíme svíčky ze včelího vosku a svícínky či ozdobičky z dalších nejruznějších materiálů. Na Obecní polívce si naše děti také odbyly své první letošní vystoupení s vánočním pásmem.

O týden později jsme se těšili na společnou besídku, konanou opět pro veliký počet všech zúčastněných ve školicím sále Penzionu Trautenberk. Děti ze všech tří oddě-

lení předvedly svůj program pro ostatní a odměnou jim byl nejen potlesk, ale i malý sladký balíček.

V dalších dnech nás čekaly příjemné procházky po Studenci, kdy navštěvujeme zdejší podniky, obchody a firmy a s koledou a přáníčkem všem přejeme krásné Vánoce.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat:

Manželům Hrubým za „velkou střechu nad hlavou“ a Honzovi Horáčkovi za ozvučení naší besídky a Vám všem, kteří jste zakoupením výrobků dětí z MŠ přispěli na další rozvoj jejich zájmové činnosti.

Šťastný rok 2012 přeji učitelky z MŠ

Milá návštěva u Šikulků

Vánoce se blíží, všude to voní, všude se zdobí, ani jinak to není u nás ve školce na výtvarném kroužku. Už se všichni těšíme na Ježíška, a aby nám to čekání lépe ubíhalo, tak vyrábíme, zdobíme a zveme návštěvy.

Pozvání ochotně přijal i pan Zajíc, který nám na kroužek přinesl ukázat své pěkné výrobky ze slámy a také se s námi podělil o své zkušenosti a ukázal nám úžasnou zručnost při práci se slámou. Při pletení zvonečku jsme pečlivě sledovali, jak se stébla lehce ohýbají a nastavují a vše se zdálo pod šikovnými rukama, jak je to jednoduché, ale opak jsme zjistili hned, když jsme si mohli vyzkoušet vyrobit mašličku ze slámy na ozdobné řetězy. Každý si potom svou mašličku odnesl i domů.

Prohlédli jsme si a obdivovali výstavu z přinesených ozdob a na závěr jsme si navlékli svůj řetěz ze slámových stébel a korálků, hvězdiček a dalších ozdobiček, které jsme si vybrali.

Jak rychle utíká čas, když se nenudíme. Děkujeme za zvoneček, který jsme dostali a který zdobí náš vánoční stromeček, i za ochotu a trpělivost, kterou nám pan Zajíc věnoval po celou návštěvu, a přejeme mu, aby nás ještě dlouho mohl těšit svou krásnou zálibou.

uč. E. Hájková, MŠ Studenec

Zprávičky z MŠ Zálesní Lhota

Podzimní a předvánoční tvoření

Ke konci listopadu proběhlo v naší školce další podzimní tvoření, které se koná každoročně za účasti rodičů a samozřejmě dětí.

Okolo 20 rodičů si spolu s dětmi mohlo vyrobit a vyzkoušet několik zajímavých technik a použít při vytváření netradiční materiály.

Děti s maminkami využily fantazii, například při modelování adventního věnce z barevného těsta, zajímavý byl obrázek z foukané tuše a suchého listí, podzimní květináček ze sušených rostlin nebo sušáček na krájená jablíčka ze špejlí.

Výsledkem byly krásné výrobky, úspěch celého odpoledne byl znát na úsměvech dětí a maminek.

A hurá do divadla!

V prosinci jsme navštívili v Jilemnicku pohádku „Dva sněhuláci o Vánocích“.

Pohádka o zlém čertu, který chtěl překazit v jedné chaloupce

Vánoce, a o sněhulácích, kteří to tak nenechali a vyzráli nad čertem svojí chytrostí a důvtipem.

Velice pěkná scéna byla doprovázena vánočními zpěvy, měli jsme si možnost zazpívat řadu známých koled a pomalu si připomenout blížící se Vánoce.

A jak to bývá, i v této pohádce dobro zvítězilo nad zlem a děti si oddechly, že čert je pryč a vše je zase tak, jak má o Vánocích být.

Vánoční besídky

Jako každý rok, tak i letos jsme připravili vánoční pásmo písní a básní. První vystoupení se konalo pro rodiče a kamarády a druhé bylo pro babičky a dědečky. Doufáme, že všechny potěšilo v předvánočním shonu a zahrálo u srdíčka.

Vánoční nadílka

Během adventního období jsme si hráli na Barboru i Lucii, přivítali jsme ve školce Mikuláše s andílkem

Vánoční „Zlatá brána“ nám přinesla písničky, básničky i tanečky...

i čertíky, vyráběli jsme vánoční ozdoby, svíčky i přáníčka, zpívali koledy, plnili úkoly z adventního kalendáře.

Ale nejvíc ze všeho se děti těšily na nadílku od Ježíška. A ta byla letos opravdu štedrá. Přinesl nejen krásné nové hračky, ale také nové ručníčky a nové deky a polštářky. Je to prostě, máme samé hodné děti.

Je pravda, že všechny dárky nemá na svědomí jen Ježíšek.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat ZŠ ve Studenci a sponzorům – panu Josefu Junkovi, sportovnímu klubu v Zálesní Lhotě, panu Ottovi a paní Dobromile Pokorné a přejeme jim mnoho úspěchů v novém roce.

kolektiv učitelek MŠ Zálesní Lhota

...a nakonec i vánoční koledy

Africká pohádka aneb Podivuhodná dobrodružství doktora Holuba

to je název představení, které pro žáky MŠ a ZŠ Studenec zahráli herci „Divadélka pro školy“ z Pardubic.

Jedná se o kombinované loutkoherecké představení o životě afrických zvířat, ztvárněných netradičními loutkami, kterým dodává život především komunikace s živými herci i s dětmi z publika. Ústřední postavou je s nadsázkou pojatý známý

cestovatel a dobrodruh doktor Emil Holub, který vypráví o svých zážitcích z cest po džunglích i pouštích afrického kontinentu, při kterých ho provází věrný opičí kamarád Pepa.

Ve třech veselých příbězích, plných hereckých gagů, písniček a překvapení, například vyléčí nastydlého slona, pomatenou žirafu nebo mrzutého lva, společně zachrání zbloudilého synáčka paní hraběnky ze spárů obrovského hada a pěkně proženou nezdárného lovce divokých zvířat.

Smyslem celého představení bylo vytvoření pozitivního vztahu k přírodě a všem živým tvorům. Na pozadí lehce ztřeštěných příběhů se děti dozvěděly něco o Africe a seznámily se s osobou legendárního českého cestovatele. Odměnou pro herce byly rozesmáté obličeje dětí a bouřlivý potlesk.

Mgr. Zdeňka Erbenová, tř. uč. 2. A

Vánoční dílny 2011

K našim pravidelným tradicím již několik let patří vánoční dílny, na které se my, co rádi tvoříme, moc těšíme. A tak jsme 21. prosince celé dopoledne vyráběli vánoční dekorace, svíčky z přírodních materiálů, větvičky nám provoněly celé třídy. Prvňáčci si připravovali lodičky z oříšků, společnost jim dělali papíroví andělci. Druháci zdobili svíčky, korálky a třpytky byly úplně všude. Na novoročních přáních zářilo glitterové

lepídl. Představte si, třetí třída vypracovala speciální slané těsto, váleli, vykrajovali, pekli, zdobili – vůně jako doma. Čtvrtáci se inspirovali padajícími vločkami za okny – jejich nadýchané hvězdy byly o trochu větší. Sypaná

přání se jen leskla. Pátá třída – ti nejzkušenější z nás dokonce batikovali. Pomocí dřeva vykouzlili úžasné hvězdy na ubrusy – povedly se úplně všem!

Během vánočního tvoření z jednotlivých tříd zněly tóny koled za doprovodu kláves v podání paní učitelky Lánské, která též stihla vánoční hemžení vyfotografovat. Poslední vyučovací hodiny jsme provedli exkurzi po ostatních třídách, protože jsme byli zvědaví, co vyráběli ostatní děti. Získali jsme další nápady pro případné tvoření, třeba i doma. Abychom měli dost dárečků pro všechny naše blízké, vyzdobené dětské pokoje, vánoční stoly, okna. Zkrátka Vánoce se vši parádou, tak jak to má být.

školky a šikulové z prvního stupně ZŠ Studenec

Třetáci hrají muzikály

Třetí třída se v letošním školním roce sešla opravdu „živá“. A tak využili její žáci s p. uč. Lánskou v rámci hudební výchovy svůj elán k nastudování pohádkových muzikálů „O perníkové chaloupce“ a „Šípkové Růžence“.

Děti ze školky samozřejmě obě pohádky poznaly, nakonec si ti odvážnější se třetáky i zatancovali.

Cestou řemesla

Sedmá třída pokračovala ve svém celoročním projektu dvěma dalšími celodenními akcemi. První část měla název Enviromentální program a uskutečnila se u nás ve škole pro obě zúčastněné školy. Všechny děti byly zařazeny do skupin, které si samy vybraly, a v těchto skupinách pracovaly celý den samostatně se svými lektory. Větší část programu byla věnována tomu, odkud se dary země, lesa a zvířat berou a jak jsou vzájemně provázané s okolní krajinou. Dary lesa si vyzkoušely různé druhy dřeva (měkké, tvrdé), zařazení jednotlivých stromů do skupin, k čemu je jaké dřevo vhodné a další zajímavosti. Druhá část dne byla už ryze pracovní. Dary

země vyráběly z hlíny, kamínků a drátků různé přívěsky na krk. Dary zvířat se pokoušely o ušití barevného medvídky (někteří měli jehlu poprvé v ruce). Dary lesa už z minulého setkání měly slíbené výrobky, které jim lektor Marek ve své dílně připravil. Děti měly různé požadavky na výrobu, takže na konci pracovní hodiny se sešly tyto výrobky – vydlabaná lžice, lžička na med, meče, luk, rám obrázku, maličká krabička na šperky. Na závěr jsme se sešli všichni ve třídě a zhodnotili jsme uplynulý den.

Návštěva u řemeslníků

Poslední akcí v tomto kalendářním roce pro nás byl výjezd do okolních vesnic za různými řemeslníky. Děti vytvořily 4 pracovní skupiny a každá se vydala za určeným cílem. První skupina darů dřeva jela do Brda u Nové Paky, kde se všichni seznámili s truhlářskou dílnou a každý si odtamtud odvezl samostatně vyrobený věšák a poličku. Druhá skupina darů lesa se vydala do Valteřic za truhlářem, který se ale specializuje na výrobu sněžnic a luků (to bylo obzvláště pro kluky velmi zajímavé). I odsud jsme odjížděli s novým výrobkem, a tím byl přívěsek na klíče z kůže, do kterého si každý mohl raznicí udělat obrázek podle svého přání. Dary zvířat zavítaly do Vrchlabí, kde je seznamoval sedlář se svou prací. Tady si vyrobili žáci kožené náramky na ruce. Dary země se vydaly do Poniklé podívat se do Rautisu na výrobu skleněných perel. Po zhlédnutí celého výrobního procesu si každý podle návodu vyrobil ozdoby na stromček. Odpoledne jsme se všichni setkali opět ve škole a vzájemně si sdělovali zážitky a poznatky ze všech poznaných dílen.

Mgr. Dana Chrástová , tř. učitelka 7. ročníku

Takhle jsme si tady bezvadně žili...

Kde: Janské Lázně, ubytovna Duncan; kdy: 2. 1. 2012–6. 1. 2012

1. den: Když jsme dorazili, okamžitě jsme si šli vybalit. Měli jsme k dispozici jen čtyřlůžkové pokoje. Paní učitelka Brožová nás svolala do společenské místnosti a zopakovala pravidla. Určila službu na den, která bude připravovat v jídelně přibory, skleničky a talíře. První den vyšel akorát na nás, pokoj číslo 2. Pak když dokončila proslov, šli jsme na procházku do města. Lesem nás očekávala koulavačka. Samozřejmě na odpor učitelek. Po příchodu zpět do chaty jsme si vzali přezůvky a šli jsme na oběd. K jídlu bylo rizoto a zelná polévka. Pak nás čekal hodinu a půl odpolední klid. Každý si měl odpočívat, ale bylo jen málo jedinců, kteří odpočívali. To nejhorší následovalo. Jízda na sjezdovkách. Nejdrívě jsme se rozcvičili, pak zkusili rozjet. Bylo to celkem lehké. Každému šlo sjet. Nejhorší bylo, že jsme ten kopec pak museli šlapat nahoru. To byl úmor. První sjezdařský den byl

za námi. Večer vymýšlel pokoj č. 2 pro celou skupinu hry. Bylo to příjemné zpestření pro všechny.

2. den: Ráno jsme měli budiček v 7.30. Budila nás paní učitelka Brožová. Její hlas se rozléhal po celém patře, takže i ti, kteří chtěli ještě chvilinku spát, nemohli... Však její hlas znáte, ten se opravdu nedá přeslechnout. Ke snídani byl švédský stůl, tzn. mohli jsme si vybrat, co chceme. Dopoledne jsme šli nejdříve na mírnou sjezdovku a až odpoledne jsme mohli jít na prudší. K obědu jsme měli hrachovou polévku s klobásou a hamburskou pečení s houskovým knedlíkem. Potom nás čekal zasloužilý 90minutový odpočinek. Někteří ho využili, jiní si hráli různé hry. Nakonec jsme i přemluvili paní učitelky, abychom šli před večeří nakoupit zásoby na večer. Nakoupili jsme spoustu jídla a šli zpátky. Večer nám bylo docela špatně, protože doplnění energie bylo dost syté, ale nakonec jsme v pořádku usnuli i přesto, že nám p. uč. Brožová zabrala mobily. Pro někoho to bylo tragédie, ale poznali jsme, že to jde i bez něj.

3. den: Ráno jsme vstali, nasnídali se a s lyžemi přes rameno vyrazili na skibus, který nás odvezl až pod Černou horu, kde jsme čekali na paní učitelku Brožovou, která šla nakoupit permanentky. Došli jsme nahoru a s hrůzou v očích jsme spatřili kabinkovou lanovku, tzv. „Černohorský expres“. Nastoupili jsme a tiše jsme přemýšleli, jak jsme asi vysoko. Poté jsme se ale rozpovídali. Nahoře jsme vystoupili a nasadili si lyže. Nastoupili jsme v jednu dlouhou řadu a rozcvičili se. Vyrazili jsme za paní učitelkou Brožovou. Nejprve jsme museli trasu poznat, a proto jsme udělali dlouhého „hada“. Cesta byla náročná, proto jsme si dávali menší přestávky. Nakonec jsme sjeli menší kopeček, pokusili jsme se vyjet na most, který nás vedl do cíle, ale skoro nikomu se to nepovedlo. Z mostu jsme sjeli dolů a už jsme byli u startu lanovky. Sundali jsme si lyže a nastoupili jsme opět do kabinek lanovky. Vyjeli jsme nahoru a zase jsme jeli dolů a takhle to šlo až do oběda. Nutno připomenout, že když se v jedné části sjezdovky odehrávalo mnoho pádů, všichni jsme si to užili. Škoda, že počasí nám nepřálo.

Po obědě jsme si chvíli „hodili nohy nahoru“ a zase jsme začali připravovat na lyže. Nazuli jsme si je a šli jsme na sjezdovku „za chatu“. Nejprve jsme jeli „hada“, pak jsme sjížděli dolů sami. Těm slabším se věnovaly pí učitelky, aby nám stačili. Po dopoledni nás sice trochu bolely nohy, ale zážitek byl silnější než bolest. Odpoledne jsme se vypravili opět na Černou horu. Dolyžovali jsme a šli jsme do chaty. Chvíli jsme si odpočinuli, někteří stihli s paní učitelkou Jindrovou plést náramky z provázků. K večeří byla masová směs s rýží neboli „čína“. Po večeří nastal čas her a zábavy. Hrálo se „Bingo“ a „skládání vět“. Všechny to bavilo, poté jsme se osprchovali a šli jsme spát. To už jsme byli opravdu unaveni, nohy nás sotva nesly, takže jsme, podle p. uč. Brožové, vcelku brzy usnuli.

4. den: Noc byla celkem klidná, ale ráno nás paní učitelka Brožová brutálně probudila rozsvícením lustru. K snídani byly obložené tácy s pečivem. Po snídani jsme čekali na paní učitelku Brožovou, která šla na Černou horu opatřit permanentky. Pro dopolední lyžování jsme se rozhodli pro sjezdovku vedle chaty, sjezdovka nebyla upravená, a tak lyžování nestálo za nic, dlouho nám trvalo, než jsme ji ujezdili. K obědu jsme měli fazolovou polévku a moravského vrabce s knedlíkem. Ve dvě hodiny jsme šli na zastávku skibusu, abychom odjeli na Černou horu. Kabinkovou lanovkou jsme vyjeli nahoru a společně sjeli dolů. Dole jsme se rozdělili na rychlejší a pomalejší skupinu. Ti rychlejší to sjeli 4krát. K večeru jsme se vrátili skibusem na chatu. Povečeřeli jsme kolena s rajskou omáčkou a po hrách jsme se odebrali na pokoje spát. Únava nás poznamenala, už se nám ani nechtělo zlobit, natož ponocovat. To byla Brožka ráda.

5. den: Po dlouhé noci jsme se probudili do posledního dne výcviku. Po snídani jsme si museli sbalit věci, svléknout povlečení, „vykydat“ (jak říká p. uč. Brožová) svůj týdenní nepořádek za postelemi a skříněmi a odnést batožiny do společenské místnosti. Potom jsme odfrčeli na sjezdovky a mohli se zdokonalovat ve stylu i rychlosti, protože byly báječně upravené. Následoval oběd a odjezd domů. Byli bychom schopni tam ještě vydržet další dny, i když tělo bylo dosti unavené, ale přece nejsme žádný „mejdla“. Ti, kteří nejeli, mohou jen tiše závidět a zpytovat svědomí, proč se tak rozhodli.

To je náš pobyt na horách a tím chceme poděkovat p. uč. Brožové a Jindrové za jejich trpělivost. Copak Brožka, ta nás zná, ale i z p. uč. Jindrové sršela spokojenost. Ještě jednou díky za jejich celotýdenní starost a péči. Někteří nemáme takový servis ani doma.

sedmáci

Lyžařský výcvik sedmé třídy... Janské Lázně 2. 1.–6. 1. 2012

Učitelé a instruktoři v jedné osobě... A. Brožová, M. Jindrová.

Místo pobytu... ubytovna DUNCAN, počet žáků se díky neochotě některých spolužáků zúžil na 16, přesto jsme si to bezvadně užili.

Lyžařské podmínky... zpočátku málo sněhu, ale později se sněhová pokrývka zlepšila, přesto pády trochu bolely, mohlo být sluníčko a ne taková mlha.

Stravování... ranní „švédské stoly“, to byla paráda, ostatní chody byly také únosné, jsme asi dosti rozmazlení, proto nám něco moc nechutnalo.

Úrazy... naštěstí ani jeden, jenom nějaké puchýře, tomu se ale nezabrání. Když něco pobolívalo, pí uč. Brožová nám to rozmasírovala nebo něco naordinovala, což bylo příjemné a připadali jsme si jako „v lázních“, no vlastně hlavně děvčata, pečovala o nás jako o vlastní.

První den byl ve znamení prohlídky svahu, po kterém jsme šlapali pěšky a tiše záviděli těm, kteří se vozí na vleku. Je ale pravda, že tímto způsobem kopec poznáte i z té spodní strany, takže vlastně je to výhoda. Tuto sjezdovku jsme si užívali dva dny. Třetí den jsme se vypravili skibusem na „Černohorský expres“, pro mnohé z nás byl zážitek nejen jízda v kabinkové lanovce, ale i ty kopce. Škoda jen toho počasí, mlha byla pro něco dobrá, protože jsme neviděli ty „prudáky“, které jsme sjížděli, ale později jsme si už připadali jako „machři“, a tak sluníčko by bylo dobré, abychom viděli panorama hor.

Zážitků máme pochopitelně každý z nás mnoho, ale to by bylo na dlouhé vyprávění... a také nemusíte všechno vědět... tak dobrá, o některé se podělíme. Báječné byly zdravotní procházky v podvečer a společné zábavné programy, při kterých se náš zúžený kolektiv stmelil ještě víc., potom očista a spaní... někdo breptal dlouho do noci a pí uč. Brožová bedlivě sřežila a dělala „bububu“... Televize pro nás neexistovala a taky jsme přežili. I mobily jsme měli na noc zabavené a taky jsme přežili.

Nesmíme zapomenout, že výcvik byl pro nás podařený také tím, že naši tělocvikáři se zde proměnili v bezva kamarády. Vlastně paní učitelka Jindrová byla taky jako tělocvikářka a velký dík, že s námi jela, protože pí uč. Brožová by sama jet nemohla.

Ti, kteří odjížděli na kurz nepoznamenání sjezdovým lyžováním, a stáli na lyžích, ještě vypůjčených, opravdu poprvé, se za pět dní zdokonalili a sjezdovku sjeli i bez pádu. Měli z toho velikou radost a už se dalších výletů do hor bát nemusí. I paní učitelka Brožová nám vyslovila pochvalu, i když ze začátku jsme někteří byli opravdu jako nedobytná tvrz a nechtěli jsme spolupracovat nebo spíše se báli překonat odvahu sjet i s bourákem ty kopce.

A ještě něco... šestáci, kdyby se vám příští rok nechtělo, tak my to za Vás vezmeme! Bylo to fajn a hrozně rychle to uteklo...

Děkujeme, Vaši sedmáci

Co k tomu dodat a co na to říci...

Škoda, že z počtu 27 žáků jelo pouhých 16. Je to otázka na zamyšlení jak pro rodiče, tak samotné jedince, protože přístup k těmto sportovním aktivitám není zrovna dobrý. Opět jsem obdržela hodně „výmluvných“ omluvenek. Ale to záleží jen a jen na rodičích, jestli chtějí mít doma sportovně založené děťátko, či malé tlusté prasátko, které sedí celé dny u počítače, nebo si hraje s mobilem. Každý má asi jiné ponětí o pohybu a udělat něco pro své zdraví. Alespoň ti, kteří něco pro svoji tělesnou schránku dělají, vědí nejlépe, že jen snahou, pílí a vytrvalostí něčeho dosáhnou. Sice letošní zima si z nás dělá trochu legraci, ale stejně jsou nádherné dny, kdy se nemusíme vymlouvat na sníh a můžeme vyrazit na svah či na běžky. Teď jsou jedinečné tratě na běžky, přesto neustálé přemlouvání žáků o telocviku, aby se trochu hýbali, už člověka nebaví. Jsou i tací, kteří schovávají školní lyžařské boty jen proto, aby už na ty práskačky nemuseli lézt.

Mgr. Alexandra Brožová

I přes kruté mrazy ve stopě...

Úterý nebylo pro nás jen dnem, kdy jsme dostali vysvědčení, ale především dnem vytrvalosti, zdatnosti a fyzické přípravy. Navázali jsme na lyžařský výcvik, jehož součástí je i běžecké lyžování. Jelikož po naší krásné vesničce vedou tak skvělé běžecké tratě (Děkujeme, pane Boura!), ze kterých je možno vidět naši obec ze všech koutů a zákoutí, tak jsme se dnešním dnem po nich vydali. Startovním místem byl výšlap k vodárně, který znamenal nejen naše fyzické vypětí, ale zároveň i psychické. Všichni jsme to zdolali a trasa pokračovala hlubokým sněhem

k projetým tratím za přítomnosti mnoha krásných krkolomných pádů do prašanu. Děti jsme povzbudili a uklidnili, že je už čeká jen to nejhezčí! Velbloud, chaloupky na Horce, vysílač, sjezd ke křižovatce Na Špici (poznámka: jedno zlomené vá-

Sněženky a machři

Polární výprava

zání, všichni ok!), přeběhli jsme rušnou silnici a naskočili do lyží směr Rovnáčov – rybníky. Odtud jsme se rozjeli k Bukovci, na letiště a cestu jsme ukončili u čp. 17 (Autodoprava Bartoňovi). Sundali jsme lyže a hurá do školy!

I přes mrazivé počasí nám fyzická nestačila. Proto musíme i o hodinách TV přistupovat k zadaným úkolům svědomitěji, abychom příští výšlap nemuseli poslouchat neustálé pokřikování Brožky a nepředjížděli nás o dvě generace starší lidé!

Do cíle jsme dobruslili všichni a včas. Paní učitelka nás pochválila, že jsme to i s průpovídkami krásně zvládli a že máme takhle hezky jezdit neustále, protože jsme přeci DĚTI Z HOR...

Přehazovaná

Díky paní učitelce Brožové, která nás přihlásila, jsme se zúčastnily turnaje v přehazované, který se konal v Loukově jako každý rok. Byla tam 4 družstva, z nichž jedno jsme byly my sedmačky (Ila, Domča, Natka, Marký, Dáda, Markéta a Štěpa). Hráli se podle volejbalových pravidel. Turnaj probíhal hladce, dosahovaly jsme na místo vítěze bez ztráty bodu. Ovšem v rozhodujícím zápase s Loukovem nás trochu „zaříz“ rozhodčí, a tak jsme těsně prohrály. Odměněny jsme byly dobrou bonboniérou a diplomem. Těšíme se na další turnaj, kde si to s nimi rozdáme a pravda se ukáže, kdo měl vyhrát.

Strakonický dudák

24. 11. 2011 jsme byli se třídou v divadle na představení „Strakonický dudák“. Autobus pro nás přijel ve tři čtvrtě na osm. Nastoupili jsme a vyrazili směr Mladá Boleslav. Cesta trvala asi hodinu. Vystoupili jsme a kráčeli směrem k divadlu. Přišli jsme dovnitř, odložili si bundy a čepice a usadili jsme se. Po chvíli se rozezněl první zvonek. Toto se opakovalo ještě dvakrát. Opona zmizela a na pódiu se objevili herci a herečky.

V polovině představení zazvonilo na přestávku. Měli jsme možnost dojít si na záchod a koupit si nějaké sladkosti i slansti. A opět zadrnčel zvonek. Ihned po představení jsme se oblékli a pomalu se „protlačili“ ven z divadla. Chvíli jsme čekali na autobus, a když dorazil, vydali jsme se do Olympie a do McDonaldu. Asi po hodině jsme opět seděli v autobuse a blížili se k domovu. Autobus stavěl na několika místech. Všichni jsme vystoupili a vydali se na cestu domů.

Dominika Kalenská, žákyně 7. třídy

Jak jsme recitovali...

Prosinec 2011, školní kolo

V porotě letos usedly opět ženy... Míla Jindrová, Monika Mečířová a Veronika Adolfová, která zaskočila za nemocnou Danu Chrástovou.

Jako každý rok, i letos nás přišli potěšit svými roztomilými básničkami malí prvňáčci, kteří recitovali mimo soutěž v počtu 12 žáků. Je vidět, že se za pár měsíců ve škole leccos naučili. Chválíme...

V počtu 11 žáků se soutěžilo v kategorii 2.–3. tř. Nejlépe si vedla Veronika Bergerová, která zvítězila, 2. místo patří Vanesce Hofmanové a 3. místo získal Tomáš Podzimek.

Kategorie 4.–5. tř. byla obsazena 12 žáky, z toho 5 chlapců, to je prima, protože klukům se většinou moc recitovat nechce, a i když jsou šikovní, dají se jen těžko přemluvit. Vítězkou této kategorie se stala Eliška Hamáčková, 2. místo patří Magdě Hrnčířové a 3. místo získal Aleš Mühlbach.

Na druhém stupni je každým rokem méně soutěžících také proto, že na úrovni mluveného projevu jsou kladeny větší nároky. Letos se v kategorii 6.–7. tř. účastnilo 8 žáků. Zvítězila Dominika Kalenská, druhým místem se může pochlubit Markéta Urbanová a třetí příčka patří Markétě Hamáčkové.

V nejstarší kategorii 8.–9. tř. soutěžilo pouze „5 sta-
tečných“ dívek, které si ostudu určitě neudělaly a ukázaly těm mladším, že pokud se budou snažit, tak na konci základní školy jejich mluvený projev na veřejnosti může mít pěknou úroveň. Zvítězila Eliška Zvelebilová, která svým přednesem prozaického textu v délce 8 minut (bez zaváhání) mimo jiné všechny pobavila, neboť vsadila na Šimka s Grossmannem. Druhé místo si zasloužila Aneta Pekárková a třetí místo patří Nikole Nedomlelové.

Dívky z devítky se snažily i mimo soutěž a trojice Simona Tryznová, Kristýna Korotvičková a Tereza Franzová předvedly pro zábavu parodii pohádky o Sněhurce.

Doprovodný program byl určen především pro pobavení všech přítomných. Poděkování patří našim mažoretkám ze 6. tř. Anetě a Denise, Markétě Urbanové za skladby na klarinet a saxofon, bratrům Pekárkovým za hru na klavír a sestře Anetě za houslový doprovod a sólový zpěv, Simče Tryznové za sólový zpěv, Jendovi Faltovi za upoutávku na divadelní představení 9. A a také Štěpánce Dubské, která si vyzkoušela moderování s pí uč. Macháčovou.

Děkujeme obecenstvu, které se chovalo velice ukázněně a přátelsky k soutěžícím, díky patří i porotě, která byla jistě spravedlivá, děkujeme za pěkné ceny v podobě knížek, které byly opatřeny za finance školy. Kdo byl s námi, určitě dobře udělal, letošní soutěž v recitování měla pěknou úroveň a příjemnou atmosféru, ke které jistě přispěl i fakt, že se všichni těšili na Vánoce.

— ma —

Výtvarná soutěž – O nejkrásnější vánoční ozdobu

Každý rok se na studenecké škole koná výtvarná soutěž, které se mohou zúčastnit všechny děti ze základní i mateřské školy ve Studenci. Bohužel tuto možnost využívají až na čestné výjimky spíše žáci nižších ročníků. Věkově jsou sice mladší, ale hýří takovými nápady, že by se za ně nemusel stydět leckterý „dospělák“. A dost možná, že by to takhle krásně ani nezvládl.

Jsmo moc rádi a děkujeme všem, kteří opět v letošním roce nezklamali a přispěli svým výrobkem. Vážíme si nejen těch velkých prací, které zaujmou na první pohled, ale jsme potěšeni i těmi milými drobnostmi, které jste vyráběli s péčí a láskou.

Pro porotu bylo velmi obtížné vyhodnotit opravdu nejkrásnější. Hodně nám letos pomohlo i divácké hlasování.

Cenu za nejkrásnější výrobek obdrželi tyto žáci:

1. třída: Jakub Horáček, Ondřej Viater, Lucie Pekárková, Ondra Berger, Pavla Exnerová
2. třída: Lukáš Trejbal, Filip Zvěřina, Klaudiv Urbancová
3. třída: Veronika Bergerová, Vítek Štefan, Klára Kuřiková, Tereza Urbanová
4. třída: Petra Bachtíková, Magda Bergerová, Tereza Chrástová, Jana Kejmarová
5. třída: Patrik Pekárek, Tereza Jandurová, Valerie Jiroutová, Dominik Pekárek
7. třída: Markéta Urbanová
9. třída: Aneta Pekárková

Děkujeme všem soutěžícím a těšíme se na další ročník „s výtvarkou“.

M. Jindrová, I. Exnerová

Matematické soutěže

Rok se s rokem sešel a opět mají naši žáci šanci porovnat své vědomosti a dovednosti v řadě matematických soutěží.

Pythagoriáda

První takovouto soutěží byla Pythagoriáda, soutěž určená pro žáky 5.–8. ročníku (letos jsme nově umožnili účast i žákům 4. třídy, kteří si mohli vyzkoušet úlohy určené pro 5. třídu). Soutěžící musí vyřešit 15 úloh v průběhu 60 minut čistého času. Za každou správně vyřešenou úlohu získá soutěžící 1 bod. Úspěšným řešitelem školního kola je každý soutěžící, který získá 9 a více bodů, v případě rovnosti rozhoduje lepší čas. Ten pak reprezentuje školu v okresním kole. Je škoda, že se do těchto soutěží zapojuje velmi málo dětí. V letošním roce se školního kola zúčastnilo pouhých 10 žáků.

Školní kolo:

4.–5. ročník	bodů	6. ročník	bodů	7. ročník	bodů
1. Magda Hrnčířová	7	1. Anna Pokorná	4	1. Markéta Urbanová	12
2. Aleš Mühlbach	6	2. Simona Bartoňová	1	2. Dominika Kalenská	9
3. Valerie Jiroutová	4	3. Anna Bjelková	1		
4. Tereza Chrástová	4				
5. Patrik Pekárek	1				

Do okresního kola se podařilo postoupit jen dívkám ze 7. ročníku. Ty nám však svojí reprezentací udělaly obrovskou radost, a to když porazily všechny ostatní školy, včetně gymnázií, našeho okresu (celkem 15 účastníků)!

Okresní kolo:

7. ročník	bodů
1. Markéta Urbanová	11
2. Dominika Kalenská	9

Bohužel pro letošní rok bylo krajské kolo, do kterého by obě postoupily, z finančních důvodů zrušeno.

Matematická olympiáda

Matematická olympiáda je celoroční soutěž, určená pro žáky 5.–9. ročníku. Školní kolo tvoří šest úloh, které soutěžící řeší v průběhu 1. pololetí doma. Úspěšní řešitelé opět postupují do okresního kola, v případě 9. třídy navíc do krajského kola. Úlohy jsou poměrně náročné, a tudíž se do této soutěže zapojuje velmi málo žáků. Zatím se uskutečnilo pouze okresní kolo pro kategorie 5. a 9. třídy. Do kategorie

9. tříd se bohužel nezapojil žádný žák. O to větší radost máme ze zájmu žáků 5 třídy, vedených p. uč. Jindrovou, kteří se do okresního kola dokonce probojovali čtyři. Poprvé okusili, jaké je to soutěžit v cizím prostředí pod vedením jiných vyučujících. Přes počáteční obavy však dokázali vybojovat velmi pěkná umístění.

Vítězem se stal Aleš Mühlbach a na dalších místech se umístily Magda Hrnčířová (2. místo), Michaela Šimůnková (3. místo) a Terezie Dubská (5. místo). Celkem se okresního kola zúčastnilo 6 žáků.

Doufáme, že je zájem o matematiku a soutěže neopustí ani v dalších letech a my budeme mít v těchto žácích další opory do příštích let.

Na závěr chci poděkovat všem soutěžícím za zájem a přeji hodně štěstí v dalších vědomostních soutěžích.

Mgr. Petra Faistaverová

Recyklohraní – vyhodnocení velké podzimní soutěže ve sběru elektrozařízení

Projekt Recyklohraní vyhodnotil Velkou podzimní soutěž ve sběru elektrozařízení, do které se zapojila i naše škola. V rámci této soutěže odevzdalo 881 škol z celé ČR ke zpětnému odběru a recyklaci celkem 439 532 kg elektrozařízení! Celkem 124 školám se podařilo odevzdat více než 1000 kg elektroodpadu.

Kritériem pro vítězství v této soutěži byl přepočítaný celkem sesbíraných kg elektroodpadu na jednoho žáka školy. Vítěznou školou v rámci ČR se stala ZŠ Liběšice z okresu Louny, jejichž 28 žáků odevzdalo neuvěřitelných 12 684 kg elektrozařízení, tedy 453 kg na jednoho žáka. Tato škola získala od společnosti Asekol 100 000 Kč na nákup učebnic nebo počítačů do školy.

Dále byly ohodnoceny vždy tři nejaktivnější školy v rámci každého kraje ČR, kterým byly připsány body na účet Recyklohraní. A nakonec bylo vylosováno „šťastných deset“ škol, které získaly 10 000 Kč na nákup učebnic nebo počítačového vybavení.

V Libereckém kraji odevzdalo 27 škol celkem 14 308 kg elektrozařízení. Naše škola odevzdala celkem 3960 kg elektrozařízení a umístila se tak na 1. místě v rámci Libereckého kraje. Za tento úspěch byl na účet u Recyklohraní připsán bonus 10 000 bodů na nákup odměn pro nejaktivnější žáky naší školy ve sběru elektrozařízení a použitých baterií.

Mezi 42 školami z ČR umístěnými na prvních třech místech v rámci svého kraje jsme jediná škola, která má více než 200 žáků a jedna ze 6 škol, která má nad 100 žáků, což je samozřejmě také znát, když se celkový počet kilogramů dělí mezi žáky školy.

Sběratelského úspěchu dosáhla ZŠ Studenec díky několika žákům a jejich rodičům, kteří se aktivně zapojili do této soutěže. Všichni žáci budou odměněni body do celoroční soutěže o nejaktivnějšího žáka školy a ti nejpilnější sběrači budou navíc odměněni i dárky objednanými za body na účtu Recyklohraní. Všem pilným sběračům patří velká pochvala. Mezi sběrači, kteří přispěli velkým dílem, jsou i lidé z řad veřejnosti, kteří v naší škole žádné děti nemají. Poděkování za zapojení do sběru patří tedy i jim.

Pořadí nejlepších sběračů bude vyhlášeno na konci školního roku. Prozatím prozradím jen několik největších sběračů – ve sběru elektroodpadu vyniká například Lukáš Vondra, Vláďa Synek, Vítek Štefan, Tereška Urbanová a ve sběru baterií jsou to Matěj Kolář, Káťa Horáčková a Vláďa Synek.

Soutěž ve sběru drobného elektroodpadu (TV, počítače, monitory a veškerá drobná elektrozařízení) pokračuje i nadále, ale už nevybíráme velká chladicí zařízení (ledničky, pračky, mrazáky...). Do Recyklohraní nevybíráme ani žádný typ žárovek.

Mgr. Veronika Adolfová

Krejcar

Studenecký rodák, farář Josef Hák, napsal celou řadu krásných povídek o životě podkrkonošského lidu. Jednu, ze školních let svého kamaráda, také faráře Františka Tichého z Bukoviny, uveřejnil 12. prosince 1942 v Lidovém deníku. Můj otec si ji zapsal do kroniky. Úvodem uvádím, že osada Karlov byla později sloučena s Bukovinou.

Ve třetí třídě čistecké školy zbyly už jen dvě osoby. Učitel Josef Ždímal a jeho žák František Tichý z Karlova. František se učil na housle. Z Čisté byla do Karlova hodina cesty. Děti ve tři hodiny odpoledne chodily společně domů. František zůstával dvakrát týdně ve škole o hodinu déle. Toho dne se pan učitel vážně zahleděl k západu, zachmuřil čelo a poslal Františka o půl hodina dříve. Měl o něj starost. Po cestě domů se už sypal z oblak drobný sníh. K pazderně byly ještě patrné stopy žáků, ale odtud byly již stopy zaváty. Ze severu se vzdouvala těžká mlha a černou mráкотou táhla se k jihu. Františkovi kradl se pomalu strach do srdce. Tma snáší se nad zasmušilým krajem a hrobové ticho dusí každý zvuk. Všecičko splývá

v jedinou, šedou neproniknutelnou hmotu. A do té mlhy noří se malý školáček jako do brány nenávratné věčnosti. Od Studence fičí ostrý vítr a vhání do obličejů ledové jehličky. Po stopách spolužáků už dávno ani památky, úzkostlivě svírá František k srdci své milé housličky a přeje si tolik, aby už byl doma u tatínka a maminky, nebo alespoň tam za tím hlubokým, strašidelným úvozem na půl cestě.

Ach, ten úvoz, co je s ním spojeno v mladé a ustrašené mysli Františkově strašných představ. Dle vyprávění sousedů, když přicházeli večer na besedu, v rozsochatých křovinách na stráních úvozu skrývají se prý zloduchové. Ti pak dnem i nocí ani poctivého člověka nenechají na pokoji. Ne nadarmo slétají se tu černé krákorý. Několik lidí zde přišlo k úhoně, jako třeba starý Košťál, muzikant, kterému zlí duchové rozbili basu, když se vracel z bálu, kde hrál, a za krkem mu seděla pěkná opice. Ta byla tou pravou příčinou roztřískání té basy, ale odnesli to ti zlí duchové. Více a více boří se nohy do závějí, stále namáhavější je jeho chůze, mráz zalézal za nehty, proniká až do kostí, únava vzrůstá a oční víčka jako olověná. Chce se usednout a spát. „Můj Bože, snad tu zahynu,“ vzlyká František, „snad je to má poslední cesta ze školy.“

Ted' se Františkovi v očích zatmělo a tělem projela elektrická jiskra nevýslovné hrůzy. Co to? Od toho strašného úvozu sune se k němu vysoká, temná postava klátivým krokem. Je trochu nahrbená, a přece vyšší než nejvyšší člověk. Hrozný zjev. Dech se mu tájí, krev prudce bije do spánků. Chce vykřiknout, nemůže: „Andělíčku, můj strážníčku.“ Strašidelná postava už je zde, nelze se vyhnout. Chce smeknout čepici, ale to nejde, je přivázána tkaničkou pod bradu. Z jeho úst vyplynul křesťanský pozdrav, ale tak pokorně, tak ustrašeně. „Až na věky, amen! To seš hodný hoch,“ hluboký hlas jako z podsvětí Františkovi odpovídá. „A čípak seš?“ ptá se záhadný zjev hlasem sice na první pohled drsným, ale ve skutečnosti prosyceným dobrotou.

„Frantík Tichých,“ odpovídá chlapec ještě trochu ustrašeně, ale už klidněji. Vždyť to není strašidlo, ale člověk. Mocná pravice pocestného vjíždí do hluboké kapsy rezavého burnusu a podává Františkovi krejcar. „Tu máš, Františku, že seš tak hodnej a tak hezky pozdravil.“ A už se zase sunul kupředu. Byl to starý Zejfart z Bukoviny, člověk jako hora ve vysokých faldovkách, dlouhém starožitném zimníku, s vysokou beranicí na hlavě a na zádech měl ranec z teletiny, který ho vysoko přečníval. Šel do Čisté odvádět zboží.

Když ho František poznal, jako by se v něm něco rázem přelomilo. Strach z něho rázem spadl, nevěděl ani, zda poděkoval, byl radostně zmaten a lehoučký, jako by mu někdo železnou tyč vytáhl z těla. Tak se mu aspoň zdálo, když vcházel do toho strašidelného úvozu. Chtělo se povyskočit a radostně zavýsknout. Prudce tiskl v kapse krejcar ve své dlani, až se rozehrál a sdělené teplo linulo sladce do rukou, do

nohou, do celého těla. Bylo to teplo čistého svědomí a šťastně přestálých útrap. Teď rychle spěchal domů po stopách dobrého člověka.

„Tatínku, maminko, koukejte, já mám krejcar, podívejte se,“ volal rozradostněn, už ve dveřích, do nichž se vřítel bez obvyklého pozdravu. V okamžiku umlkly oba tkalcovské stavy, za nimiž rodiče tkalcovali. Zmlkly i kolovraty obou sester a oči všech utkvěly na Františkovi. A František vypravoval od začátku až do konce. Chvatně s teplem v srdci a s planoucíma očima. Byl rozčilen, měl horečku. Matka pokynula otci, ten vylezl ze stavu, vytáhl zásuvku od stolu a podával Františkovi druhý krejcar se slovy: „Tu máš, žes tak pěkně pozdravil!“ Teď měl František dva krejcare, víc neměl z Karlova žádný kluk, ani když chodili z jara do Lhoty na pouť.

V noci František blouznil. Zdálo se mu o strašidlech, kupoval si sladký marcipán a točil se na kolotoči. Křičel ze spaní, plakal, sténal. Maminka mu starostlivě přikládala studené obklady. To byl následek útrap předešlého dne. Po půlnoci usnul a spal zdravým spánkem až do rána. Ten den do školy nešel. Po čase přišla teta z hor a dala Františkovi třetí krejcar. Jeho radost neznala mezí, teď je největší boháč na světě, má tři krejcare, všichni kluci budou mu závidět.

Byly tenkrát těžké časy mezi ručními horskými tkalci. Chtěla-li být rodina jen trošku živa, tkalcoval otec do půlnoci a matka od půlnoci, děti soukaly na kolečku civičky, bez přestávky hlásal sem tam pobíhající člunek – „na cukr, na kafe“ – Dnešní generace při všech výhodách, podporách, zákonech a pojištěních nemá ani stínu představy, jak těžké byly tenkrát časy. A ještě hůře bylo, když otec nedonesl foroty, nebyla práce, tkalcovina nešla. Tu se často pod doškovou střechou usídlila bída, ba i hlad. I tu zimu, kdy píšeme událost o Františkovi, se brzy poté stavy zastavily. A zima byla krutá a dlouhá. Františkovi rodiče vyhodili jeden stav ze světnice. Zůstal jen jeden a i ten po čase umlkl. A s ním zmlkly veselé hovory a písňe, málo se mluvilo, a to ještě tak tiše, jako by ve světnici ležel nebožtík. Banderů ze sklepa ubývalo, protože byly k snídani, obědu i večeři, od pondělka do neděle, po dlouhé týdny. A k nim nemastné kyselo. Rodiče spolu často hovořili se smutnou důvěrností, ale my děti jim nerozuměly. Jen jsme tušili, že nastalo něco hrozného, říká František. Otec byl zamlklý, někdy matka si setřela slzu do zástěry, ale tak, aby děti neviděly. Veselé „na cukr, na kafe“ umlкло.

Jednou bylo před obědem. Starší sestra vylévala z hrnce na mísu kyselo a div, že nerozlila. „Milá maminko, já zapoměla osolit to kyselo.“ „A sůl není,“ zahořekovala matka a otec přitakal ustrašeně: „A ve stavení ani krejcar!“ Ve Františkovi hrklo jako ve starých hodinách. Tušil, že se stane něco hrozného. „Františku, puč nám ty tři krejcare, co máš uložené,“ žadonily sestry, zaprosily i oči matčiny. A otec řekl stísněně: „Dostaneš je zase zpátky, až budeme mít!“

Bolest sevřela Františkovi hrud'. Nerad, nerad vylezl na postranici stavu a dřívkem vyšťáral ze štěrbiny stropního trámu krejcar za krejcarem, celé své bohatství. Tenkrát na ty tři krejcarey padaly slzy jako hrachy. Zda ty krejcarey našly někdy cestu zpátky, jsem se od Františka nedozvěděl – asi ne.

Na závěr krátká úvaha. Ono by neškodilo podívat se také tak trošku zpátky, jak lidé žili, že doslova někdy neměli ani na sůl. A možná, že byli spokojenější a nenaříkali ani tak, jako někteří dnešní, věční nespokojenci, kteří mají stále málo. A kupodivu, s těmito lidmi se třeba setkáte v marketu, jak tlačí před sebou plný košík zboží, mnohdy i s celou řadou věcí, které nejsou k životu důležité. Při tom už přemýšlí, kam pojedou na zahraniční dovolenou ve svém pěkném automobilu. Ať si vzpomenu, že není ještě tak daleko doba, kdy kromě socialistických států nemohli jet nikam. A už vůbec ne ve svém automobilu, protože by ho neměli.

Oldřich Kuřík z Horky

Jak se baví důchodci v Klubu

Koncem minulého roku mezi nás zavítala nám všem dobře známá sestřička z ordinace MUDr. Válka – p. J. Česáková. Byla připravena ochotně odpovídat na naše skromné dotazy, zdůrazňovala, jak i pro seniory je důležitý pohyb, protažení těla i jednoduchými cviky. Je oblíbená pro svou ochotu a přívětivost k pacientům. Děkujeme jí za trpělivost i drobné rady.

Sestra Jana Česáková od února odchází na nové pracoviště, protože se po mateřské dovolené vrací s. Marcela Pospíšilová. Pacienti MUDr. Válka jí děkují za její vstřícný vztah a krásné jednání. Přeji jí, aby také na novém pracovišti byla spokojená.

Často mezi nás přichází i starosta J. Ulvr. Seznamuje přítomné s plněním plánovaných úkolů obce. Ukázal nám velmi pěknou publikaci „Jilemnicko – Drobné kulturní památky“. Nalézt zde můžeme fotografie soch, křížů, Božích muk všech obcí zařazených do svazku Jilemnicka. Jsou zde abecedně seřazeny od Benecka

láše se svým doprovodem. Všichni své role hráli obdivuhodně. Sv. Mikuláš každému z přítomných osobně poblahopřál. A čertice? Z té ti zlobiví měli oprávněný strach.

Naše vedoucí pro nás většinou připraví nějaké veršované přání – básničku. Snad se zalíbí i čtenářům Zpravodaje.

Vánoce se kvapem blíží, venku tiše padá sníh. Děti staví sněhuláky, starosti si nedělají, jak zvonky zní jejich smích. Zatímco my starost máme, jaký dárek komu pod stromeček dáme, pečeme a uklízíme, nohy často necítíme. Dáváme si často bezvýznamné cíle, bychom naplnili krásné Vánoc chvíle. Od pradávna svátky Vánoc

lidé slavili, o co méně dárků bylo, o to víc se spolu, u svátečně prostřeného stolu, bavili. Rozlouskli pár oříšků, vložili na vodičku. Rozkrojili jablíčka a v nich byla krásná hvězdička. Pak zazvonil zvoneček, rozsvítili stromeček, pod kterým už na každého čekal skromný dáreček. Když koledy zazpívali, za dárek poděkovali, ruce si podali, všechno dobré popřáli, že jsou všichni pohromadě, radostně se usmáli. Drobyky ptáčkům nasypali, díky vzhůru poslali, na zdravíčko připili, že se Vánoc a Nového roku dožili.

Vánoce za námi, odstrojený stromeček, čeká nás další setkávání. Vzájemně si přejeme dobré zdraví, od kterého se odvíjí i spokojenost, štěstí, radost, pohoda, dobrá nálada...

Při prvním posezení jsme rádi uvítali Markétku Urbanovou, velmi šikovnou žákyni VII. třídy, muzikantku. Hrála na saxofon, klarinet, klavír. Potěšila všechny přítomné, radost dělá celé své rodině.

Každý starosta obce má málo volného času, ale pro nás důchodce si J. Ulvr vždy nějaký vyšetří. Proto se některé zprávy dovídáme s předstihem. Děkujeme.

Nový rok všichni přítomní při prvním setkání vítali vesele. Při harmonice se zpívalo.

Přejme si jen, ať letos v Klubu důchodců přítomných jen přibývá, ať můžeme vzpomínat. Vždyť vzpomínky jsou jediným rájem, ze kterého nás nikdo nemůže vypudit. Ať se dokážeme radovat z každého prožitého dne. Netrapme se, že nám křížků přibývá. Stárí je jediná možnost, jak se dožít vysokého věku.

Stálé zdraví všem.

Vlasta Jechová, členka Klubu důchodců

Hasiči Studenec

Dar pro dětský domov Vrchlabí

V sobotu 3. 12. 2011 SDH Studenec zajišťoval občerstvení na studenecké akci „Pohoštění obecní polévkou“. A protože jsou brzy Vánoce, rozhodl a odhlasoval hasičský výbor, že polovinu výtěžku (formou dárků) věnuje Dětskému domovu ve Vrchlabí a druhá polovina bude použita na výrobu hasičských překážek pro děti. Starosta SDH Vladimír Hamáček se spojil s paní ředitelkou Dětského domova ve Vrchlabí a domluvili se na nákupu froté osušek a ručníků. V pondělí 19. 12. osobně starosta SDH Studenec předal tento dar do rukou paní ředitelky, která byla moc ráda a poslala nám poděkování:

Ráda bych poděkovala touto cestou Sdružení dobrovolných hasičů, kteří zakoupili dětem z Dětského domova ve Vrchlabí froté osušky a ručníky. Dar předal osobně 19. 12. 2011 v dětském domově pan Hamáček. V příštím roce oslaví Dětský domov ve Vrchlabí 50 let svého vzniku. Všichni jste srdečně zváni k prohlídce domova. Ještě jednou děkuji a přeji jménem všech dětí a zaměstnanců občanům Studence krásné a pohodové svátky.

PhDr. Alena Dědečková, ředitelka DD

Internetové stránky dětského domova <http://www.ddvrchlabi.wz.cz>

I my se připojujeme s přáním a přejeme dětem a zaměstnancům Dětského domova ve Vrchlabí hodně zdraví, štěstí, lásky a porozumění v roce 2012 a těšíme se na další spolupráci.

Miroslava Vanclová

T. J. Sokol Studenec

Konec roku na Strážníku

30. prosinec 2011

Rozloučení s končícím rokem připravil Sokol Studenec a Sokol Zálesní Lhota už počtvrté. Výstup se konal za drsného zimního počasí – padal sníh a za chvíli ho bylo více jak 10 cm, teplota -2 stupně, foukal vítr a byla mlha. Trasu jsme zvolili po Tauchmanově cestě pod skokem, po poli ke třešni a potom přímo na vrchol hory Strážník. Navzdory počasí se na vrcholu sešlo víc jak devadesát účastníků, ze Zálesní Lhoty přišlo patnáct pěšáků.

Zapálení ohně se podařilo, příjemné bylo občerstvení vánočním cukrovím a horkým čajem (pro dospělé i ochuceným).

V „kulturní části“ jsme se vrátili do bájných dob pověstí: zaujalo vyprávění o rozdávání řeči v Zálesní Lhotě a o historii místa u svatě Starosty. Dobrou náladu podpořilo muzikantské vystoupení manželů Josefa a Heleny Hákových (kytara, harmonika, trubka), účastníci se přidali vlastním zpěvem.

Za hodinu pobytu na vrcholu Strážníku bylo řečeno vše, zásoby jídla a pití docházely, písně byly dozpívány. Navzájem jsme si popřáli hodně zdraví, všechno dobré v roce 2012 a rozešli se v očekávání nového roku.

Jaroslav Hák

Přebor ČOS, Krajský přebor – veřejný závod

21. ledna

T. J. Sokol se zhostila dalšího úkolu – uspořádala tradičně Přebor ČOS v běhu na lyžích klasickou technikou, závod byl současně i krajským přeborem a veřejným závodem.

Přebor byl pořádán na počest prvních sokolských lyžařských závodů ve Studenci, které se konaly před sto lety – 28. ledna 1912.

Závod krajského přeboru byl částečně ovlivněn neúčastí kvalitních závodníků, kteří startovali na veřejném závodě v Jablonci.

Tratě byly vytyčeny u sokolovny na zajímavém a pěkném okruhu dlouhém 2 km. Střídavé počasí celého týdne se v sobotu dopoledne uklidnilo, přestalo pršet, sněžit, foukat vítr a teplota byla těsně pod nulou.

Studenecých závodníků startovalo 22, z nichž většina získala místo na stupních v krajském nebo v sokolském závodě.

Jaroslav Hák

Předžáci 500 m: ČOS KP veřejný

Štefanová Markéta	4.	8.
Chrátová Magda	5.	12.
Šulcová Bára	6.	13.
Berger Ondřej	1.	4.
Štefan Jan	2.	5.
Vaniček Ondřej	4.	8.

Žactvo nejmladší 1 km:

Zahradníková Linda	2	3.	3.
Chrátová Tereza	3.	6.	7.
Bergerová Veronika	4.	4.	4.
Trejbal Lukáš	1.	1.	3.
Militký Matyáš	5.	5.	7.
Štefan Vít	2.	4.	6.

Žactvo mladší – 2 km:

Janská Kristina	1.	1.	1.
Bergerová Magda	2.	2.	2.
Zahradníková Denisa	3.	2.	2.

Dorost:

Plecháčová Eliška	1.	4.	4.
Boura Jan	1.	1.	2.
Plecháč Petr ml.	1.		1.

Ženy – 5 km:

Karášková Zdena	2.	2.
-----------------	----	----

Muži – 12 km:

Hák Michal	1.	1.	1.
Junek Vladimír	4.		4.
Vacek Jiří			4.

1. Janská Kristina, 2. Bergerová Magda,
3. Zahradníková Denisa
– všechny Sokol Studenec

Studenecká štafeta

29. ledna

Sokol Studenec využil krásného zimního počasí a pozval všechny lyžaře na 19. ročník Studenecké štafety. Pozvání přijalo 56 účastníků, kteří byli rozděleni do šesti štafet. Nejmladší děti (1. a 2. třída) běžely 500 m, pro ostatní byla připravena trať dlouhá 1 km.

Startující se s tratí vypořádali různým tempem i stylem, žádnému z nich však nechyběla chuť do lyžování a dobrá nálada z pěkně prožitého odpoledne.

Potěšila a překvapila účast Zdeňka Vítka(reprezentanta v biatlonu), který si trať objel v turistickém oblečení na dřevěných lyžích s původním vázáním.

V cíli byl dobrý čaj a všichni získali diplom. Ten byl připomínkou prvních sokolských závodů ve Studenci, které se konaly právě před sto lety – 28. ledna 1912.

Tratě byly připraveny na klasiku i bruslení, svítilo sluníčko a sníh byl prachový. Spokojeni byli pořadatelé i všichni aktivní lyžaři.

Posláním štafety není uspořádat závod, ale ukázat, že pohyb na lyžích je úžasný pro všechny bez rozdílu věku. Potěšila účast osmi rodin – úplní byli Štefanovi (rodiče a tři děti). Děti přišlo 26 – většina z nich chodí do lyžařského oddílu, dospělých bylo 28.

Nakonec otázka: je 56 účastníků štafety málo, nebo hodně?

Jaroslav Hák

V roce 2010 byly zahájeny práce na snížení energetické náročnosti provozu budovy sokolovny ve Studenci. Prvým krokem byla výměna oken a dveří na celém

EVROPSKÝ ZEMĚDĚLSKÝ FOND PRO ROZVOJ VENKOVA:
EVROPA INVESTUJE DO VENKOVSKÝCH OBLASTÍ

objektu. Na větší část budovy se podařilo získat dotace z Programu na rozvoj venkova ČR. Výměna oken u noclehárny byla hrazena z vlastních zdrojů, pomocí dotací bylo osazeno 50 oken a troje venkovní dveře.

V dalším období je nutné provést celkové zateplení budovy – zateplit stěny a strop nad velkým sálem. Realizace tohoto záměru je opět závislá na úspěšnosti finanční pomoci z evropských dotací.

Sportovní klub

Valná hromada SK Studenec

Počátkem ledna 2012 proběhla ve školici místnosti Pensionu Trautenberk řádná valná hromada Sportovního klubu Studenec, která především zhodnotila sportovní činnost SK za uplynulý rok 2011.

Největším oddílem klubu je oddíl kopané, který má v současné době v pravidelných soutěžích zapojeny dva týmy dospělých a pět mládežnických družstev. A tým dospělých spoléhá na vlastní odchovance a mladý kádr by měl postupně stabilizovat výkonnost a pokusit vylepšit nelichotivé výsledky v okresním přeboru. Naopak výsledkově úspěšnou sezónu má za sebou B tým v okresní soutěži. V mládežnických družstvech vládla spokojenost s výsledky přípravků a starších žáků, neboť tato mužstva bojují o čelní místa okresního přeboru. V závěru hodnocení činnosti oddílu kopané převzali nejlepší střelci jednotlivých mužstev „Zlatou kopačku“. Stali se jimi v kategorii přípravků Matyáš Hrubý, mezi žáky Zdeněk Klíma, mezi dorostenci Jirka Šír a nejlepším kanonýrem mezi dospělými se stal Roman Koudelka ml.

Úspěchy oddílu orientačního běhu byly spojeny především s Adamem Chloupkem, který pro studenecký oddíl vybojoval tři mistrovské medaile na Mistrovstvích ČR. Hlavní zásluhou oddílu byl i úspěch školního družstva, které reprezentovalo Českou republiku na Mistrovství světa škol v orientačním běhu v Itálii. Nejlepšími závodníky oddílu v mládežnických kategoriích byli vyhlášeni Bára Pušová a Vítek Štefan (přípravka), Tereza Chrástová a Dominik Urban (mladší žáci), Markéta Urbanová a Aleš Kalenský (starší žáci) a Káťa Ducháčková a Adam Chloupek (dorostenci).

Oddíl alpského lyžování je spojen především s Danielou Markovou a Adamem Zikou, oba závodníci startovali na Mistrovství světa dospělých v GA-PA a pro SK Studenec vybojovali medaile na Mistrovství ČR dospělých. Adam Zika se navíc stal nejúspěšnějším závodníkem zimní univerziády v Turecku.

Nejmladší oddíl lehké atletiky úspěšně reprezentovali Sebastian Hájek a Zdeněk Klíma, kteří výrazně vylepšili školní rekordy a dostali se hodně vysoko do celostátních atletických tabulek. Těmi stoupá nahoru i Marek Uvizl, který vylepšil svá osobní maxima v běhu na 800 a na 3000 m.

Zima 2012

Činnost klubu s převahou letních sportů neustala ani v zimním období. Pochopitelně nejvytíženější jsou závodníci alpského lyžování. Daniela Marková má za sebou náročnou sérii závodů v Norsku, Rakousku, Německu, Švýcarsku

a Slovinsku vyšperkovanou třemi prvními místy (dvakrát v rakouském Turnau a jednou v rámci Velké ceny Pece pod Sněžkou) a především pokořením hranice 30 FIS bodů. Adam Zika získal stipendium v USA a zúčastňuje se zde FIS závodů a universitních přeborů. Získal zde další cenné body do světových žebříčků.

Orientační běžci se zúčastnili Vánočního sprintu v Hradci Králové, kde si nejlépe vedli Dominika Kalenská a Ivan Uvizl, kteří získali v početně obsazených kategoriích 2. místa. Své sprinterské kvality potvrdil Marek Uvizl, který v konkurenci české elity obsadil vynikající 4. místo.

Závodníci SK Studenec se po několik let pravidelně zúčastňují Zimní běžecké ligy O pohár Jestřebích hor. Dříve patřila první místa studeneckým závodníkům mezi mládeží, nyní kraluje hlavní kategorii Marek Uvizl, který vyhrál všechny závody, kterých se zúčastnil. V rámci přípravy se zúčastnil i Přeboru Libereckého kraje v běhu na 3000 m a získal pro studenecké barvy krajský přebornický titul mezi dospělými.

Mezi fotbalisty se nejpctivěji připravují ti nejmladší, pravidelné trénují v sokolovně ve Studenci, každou sobotu v hale v Nové Pace a k tomu několik halových turnajů. Zatím zvítězili na turnaji v Lánově (startoval zde i tým Bohemians Praha) a obsadili 4. místo na turnaji ve Rtyni. Ostatní týmy trénují v sokolovně a muže čeká série přípravných zápasů na umělce v Nové Pace. Bohužel ten první s Dolní Kalnou skončil nečekaným debaklem 0:8.

SK Studenec uspořádal s Penzionem Trautenberk dvě tradiční akce, nejprve Vánoční turnaj v malé kopané a 21. ročník Studeneckého mariáše. V letošním

Foto z turnaje v Lánově (Studenec vpravo nahoře)

ročníku se vedle hlavního souboje bojovalo o nejlepší mariášníky mezi hráči nad 60 let a mezi Studeneckými. Nakonec vyhlášení kategorie nad 60 let se ukázalo jako zbytečné, neboť prvních 10 mariášníků v celkovém pořadí bylo starší 60 a vítěznému Jiřímu Škovránkovi již „táhne“ na 80.

V celkovém pořadí (zároveň v kategorii nad 60 let) tedy zvítězil Jiří Škovránek před Zdeňkem Novotným a Janem Bjelkou, mezi Studeneckými byl nejlepší Václav Šedivý před Bohuslavem Tomešem a Jiřím Tauchmanem. Mezi 32 mariášníky byla podruhé v historii turnajů i žena, Lenka Chrtková, která obdržela zvláštní cenu pořadatelů.

PaedDr. Petr Junek

Školní sportovní klub

Florbal

Okrskové kolo starších žáků v Jilemnici

Již tradičně pokračoval florbal okrskovým kolem, ve sportovní hale v Jilemnici. Naše družstvo vstupovalo do turnaje s cílem postoupit do okresního kola. To se nám podařilo, za což patří dík všem hráčům, kteří naši školu reprezentovali. Stoprocentní práci odvedly obranné dvojice Václav Drbohlav, Pavel Roháč, Jakub Vaneč a Jakub Hylmar, kterým mohutně vypomáhal brankář Michal Fejfar. Nula na kontě obdržených branek je toho jistě dobrým důkazem. Ve všech zápasech jsme měli možnost střídát i dvě útočné trojice, což se projevilo především po fyzické stránce, kdy jsme soupeře předčili v důrazu a rychlosti ke konci utkání a to rozhodlo o našich úspěších v jednotlivých utkáních a nakonec i o turnajovém vítězství. Nezbyvá nic jiného než popřát našim hochům další florbalové úspěchy...

Výsledky:

ZŠ Studenec – Gymnázium Jilemnice	4:0	Branky: M. Vaneč 2, M. Kuřík, Hylmar
ZŠ Studenec – ZŠ Horní Branná	0:0	
ZŠ Studenec – ZŠ Jilemnice I	0:0	
ZŠ Studenec – TŠ Roztoky	2:0	Branky: M. Vaneč, M. Kuřík

Tabulka:

1. ZŠ Studenec	4	2	2	0	6:0	8
2. ZŠ Jilemnice I	4	2	1	1	5:3	7
3. ZŠ Horní Branná	4	2	1	1	5:4	7
4. ZŠ Roztoky	4	1	0	3	3:7	3
5. Gymnázium Jilemnice	4	1	0	3	4:9	3

Okrskové kolo starších žákyň v Jilemnici

Děvčatům se tento turnaj moc nevydařil, když až po boji dokázaly obrátit zápas proti Gymnáziu Jilemnice, ve kterém byly předem za velké favoritky. V zápase pravdy se ZŠ Jilemnice Komenského se pak naše nedostatky ukázaly v plném světle. Malý pohyb, nepřesná přihrávka a malé zaujetí pro hru mělo za následek prohru 0:3 a znamenalo druhé, tedy nepostupové místo v turnaji.

ZŠ Studenec – Gymnázium Jilemnice 2:1

ZŠ Studenec – ZŠ Jilemnice 0:3

Okrskové kolo mladších žákyň

Dobře rozehraný turnaj se nám bohužel nepovedlo dovést do vítězného postupového konce. První zápas jsme sice vyhráli 5:0 se ZŠ Roztoky a nahrával nám i výsledek druhého zápasu, v němž ZŠ Komenského porazila ZŠ Roztoky pouze 2:1, a nám by tak k triumfu stačila v posledním utkání jakákoliv remíza. Přes vyrovnaný průběh posledního utkání jsme 2 minuty před koncem obdrželi zlomový gól, který rozhodl, že naše hráčky skončí druhé, a tudíž do dalších bojů nepostoupí. Je to určitě škoda, zvláště po předvedených výkonech, které byly více než dobré.

ZŠ Studenec – ZŠ Roztoky 5:0

ZŠ Studenec – ZŠ Jilemnice I 0:1

Okrskové kolo mladších žáků

V okrskovém kole mladších žáků jsme bohužel doplatili na rozlosování, které nás hned v prvním zápase poslalo do souboje s favoritem, ZŠ Jilemnice Komenského. Přes velký boj jsme prohráli 0:1. To samo o sobě by nic neznamenal, ovšem tato porážka zanechala velké šrámy na sebevědomí našich hráčů a ti posléze naprosto nekoncentrovaným výkonem podlehlí vysoko 1:7 Gymnáziu Jilemnice. Ani vítězství 4:0 v posledním zápase se ZŠ Roztoky už tak nemohlo nic změnit na našem třetím místě a na tom, že se do dalších bojů neprobojujeme. Pokud ovšem na sobě hoši zapracují, mají velkou šanci po vzoru svých starších kolegů za rok bojovat o vyšší mety...

ZŠ Studenec – ZŠ Jilemnice I 0:1

ZŠ Studenec – Gymnázium Jilemnice 1:7

ZŠ Studenec – ZŠ Roztoky 4:0

Okresní kolo starších žáků

6. ledna 2012 nás čekal tradiční vrchol florbalové sezony, okresní kolo. Letos jsme i díky vítězství v okrskovém kole měli větší šanci na úspěch než v předešlých letech, a to z důvodu lepšího nasazení do základních skupin. Bohužel už při odjezdu jsme přišli o útočníka Michala Vancla, který na sraz sice dorazil, ale jeho zdravotní stav mu nedovolil s námi odcestovat.

V pozměněné sestavě nás tedy v naší skupině postupně čekala ZŠ Poniklá, se kterou jsme si na úvod poradili 2:1 (obě branky zaznamenal Martin Kuřík). Pak jsme nastoupili

proti favoritům celého turnaje ze ZŠ Lomnice nad Popelkou. Ti nás doslova rozebrali a podlehli jsme 1:4. Jedinou naši trefu opět zaznamenal Martin Kuřík.

V posledním zápase skupiny nás tak čekal nelehký úkol porazit hráče ZŠ Rovensko. Těm k postupu stačila v zápase s námi i remíza. Ta se jim dařila držet po celý zápas i přes naši velkou převahu. Vysvobození přinesl kdo jiný než Martin Kuřík, který 10 vteřin před koncem zaznamenal jedinou trefu zápasu, která znamenala postup do semifinále.

V tom se nám postavili hráči ZŠ Rokytnice, a i přes vyrovnaný průběh jsme se museli sklonit před jejich uměním, když jsme prohráli až góly v úplném závěru 2:0.

Čekal nás tedy boj o třetí místo se ZŠ Libštát. Před tímto soubojem jsme bohužel přišli o dalšího útočníka, Václava Korotvičku, který se těsně před zápasem zranil o sklo u dveří v šatně a místo na hřiště putoval do nemocnice na šití. Přestože jsme v utkání prohrávali 1:0, tým se nepoložil a góly Jakuba Hylmara a našeho nejlepšího hráče a střelce Martina Kuříka jsme zápas dokázali otočit a přivést do Studence bronzovou radost, která je určitě velkým úspěchem.

V turnaji jsme prohráli tedy pouze s týmy, které si to rozdaly ve finále, a to po zásluze vyhráli hoši ze ZŠ Lomnice nad Popelkou. Díky patří všem zúčastněným i těm, kteří se na postupu podíleli...

Mgr. Petr Baudyš, učitel TV

Florbal v Turnově – aneb jak přežít den za skleněnými dveřmi

Milí spoluobčané, spolužáci a kamarádi. Rády bychom Vás seznámily s úspěchem našich hochů na okresním kole florbalového turnaje.

Vyráželo se již ráno spolu s okolními školami z Jilemnice a Lomnice. Cesta byla plná nervů. No, posuďte sami. Představte si sedět v autobuse s vašimi budoucími protivníky. Když jsme přijeli na turnovské bojiště, nahnali nás do malé šatny, kterou jsme sdíleli společně se školou z Turnova. Když jsme viděli ty skleněné dveře od šatny, hnedka jsme věděli, že to nedopadne dobře. Bohužel jsme měli pravdu, ale k tomu až později. Kluci se poctivě nasoukali do připravených červených dresů, které jim přinesly štěstí již v předešlém kole. Když jsme viděli protihráče, některé

z našich hochů postihla menší deprese. To na sobě ovšem nenechali znát a vyběhli na hřiště jako praví tygři!

První zápas porazili ZŠ Poniklou výsledkem 2:1. O oba góly se postaral Martin Kuřík. Kluci ovšem malinko usnuli na vavřínech, když jim pan učitel Baudyš oznámil: „Kluci, je to v pohodě, k postupu už stačí jen dvě remízky!“ Proto se do dalšího zápasu pustili s klidnou hlavou, což se jim moc nevyplatilo. Druhý zápas prohráli s Lomnicí 4:1. Tento „match“ už nesklidil takové ovace a z „kluci, stačí dvě

remízky“ se v posledním zápase stal boj o vítězství! Třetí zápas se nesl v malinko nervózní atmosféře. Kluci soupeře přehrávali, ale ten držel postupovou bezbrankovou remízu, kterou až 10 vteřin před koncem změnil střelec dne Martin Kuřík a Studenec vyhrál nad ZŠ Rovensko 1:0.

Vybojovali jsme si tedy semifinále, kde se nám postavila ZŠ Rokytnice. I přes veškeré úsilí jsme podlehlí 2:0 a čekal nás boj o třetí flek! Nervy začaly pracovat na plné obrátky!

Abychom si zpříjemnili čekání, vydali jsme se okouknout bufet v prvním patře haly, kam nás pořadatel neustále zval! A teď se vrátíme zpět k již zmiňovaným dveřím. Náš spolužák ze 7. třídy Vašek Korotvička vůbec nečekal, co ho ten den potká. Když jsme se vraceli z již zmiňované prohlídky, byl ve vedení naší bandy a jako pravým bojovníkům o 3. místo chtěl svým spoluhráčům otevřít dveře. První pokus o „fajerské“ otevření ovšem skončilo neúspěchem, a tak tedy Vašek sebral všechny své síly a do dveří se opřel podruhé! Protože šatny byly průchozí a my používali druhé dveře, neuvědomil si, že za dveřmi je spousta tašek a věcí (i pro

jedno družstvo by byla ta šatna malá, natož pro dvě) a to se mu stalo osudným a naše řeči o tom, že to s těmi dveřmi dneska nevidíme dobře, se staly skutečností. Vašek vysklil výplň dveří a my v šoku z toho, že to budeme platit, jsme si ani nevšimli, že na červeném dresu se Vaškovi na zádech objevila krvavá rána. Začali jsme panikařit. Běželi jsme pro zbytek družstva, který s panem učitelem sledoval našeho budoucího soupeře. A když přiskotačil náš sportovně nadaný pan učitel Baudyš, spráskl ruce a bylo jasné, že je zle. On naštěstí nezpamikařil, Vaška ošetřil a zařídil převoz do nemocnice.

Tímto naše mapování turnaje skončilo a obě jsme se vydaly do nemocnice jako psychická podpora Vaška. Z našich spolehlivých zdrojů ovšem víme, že Studenec si odnesl zasloužené 3. místo, které získal v boji se ZŠ Libštát 2:1. Klukům tedy patří obrovská gratulace a Vaškovi hlavně přání brzkého uzdravení. **Sportu zdar a florbalu zvlášť!**

reportérky Sína a Téra 9. B

Okresní kolo v plavání

Okresní kolo v plavání tradičně proběhlo v jilemnickém bazéně. Pěkných výsledků dosáhla děvčata ve skupině 4.–5. tříd. Na krásném 5. místě se umístila Magda Bergerová, na 8. místě Eliška Čejková. Mezi dalšími závodnicemi byly Bára Šmídová, Valérie Jiroutová, Tereza Chrástová a Bára Vanclová.

Další kategorií byla 6.–7. třída. Ta už byla o síle a výdrži, plavalo se 50 m prsa. Mezi závodnicemi byla děvčata z plaveckých oddílů, na které dívky z naší školy neměly nárok. Naši školu reprezentovaly Denisa Zahradníková, Simona Bartoňová, Aneta Gottvaldová.

Ostatní kategorie jsme kvůli nezájmu žáků neobsadili. I proto patří dík všem, kteří se zúčastnili a reprezentovali naši školu.

Mgr. Alexandra Brožová

Školská liga dívek ve futsale

Po loňském třetím místě v celostátním kole jsme se opět zapojili i do dívčí části školské futsalové ligy. Přihlášené týmy byly rozlosovány do dvou divizí a nás čekala divize Západ v hale hradecké Slávie. Našimi soupeři byly školy ZŠ Trutnov, Jablonec nad Nisou, Liberec, Milovice, Nejdek, Děčín a Litoměřice. Neznali jsme sílu soupeřek, ale nakonec výsledky i celkové umístění předčily očekávání. Dívky ztratily jediný bod až v posledním zápase za bezbrankovou remízu se ZŠ Jablonec nad Nisou a vybojovaly si postup do celostátního finále.

Základem úspěchu byla perfektní a důrazná obranná hra dvojice Vladka Holečková a Kristýna Šemberová, které jako jediné ze všech zúčastněných dívek hrály perfektně i hlavou. I ofenzivní dvojice Aneta Grosmanová a Tereza Stehlíková většinou vyzrály na obranu soupeřek a především Aneta spoustu dalších šancí „spálila“, což většinou rádně okomentovala. Z náhradnic mile překvapila především Ilona Vavřeková a v obraně zaskakovala Adéla Roháčová. V brance mužstvo jistila Kristýna Korotvičková, které však mužstvo příliš práce nenechalo.

Celková bilance:

6 zápasů 5 1 0 13:0 16

Střelkyně branek: 5 – Aneta Grosmanová, 4 – Tereza Stehlíková,
2 – Kristýna Šemberová, 2 – Ilona Vavřeková

Školní přebory v běhu na lyžích

Příznivých sněhových podmínek včetně výborně upravených běžeckých tratí využívají i žáci školy v rámci tělesné výchovy. Především ti menší změřili sílu v rámci školních přeborů, kterých se zúčastnilo celkem 222 závodníků.

Výsledky:

1. ročník:

1. Markéta Štefanová	1. Ondřej Berger
2. Lucie Pekárková	2. Jan Štefan
3. Bára Šulcová	3. Jakub Horáček

2. až 3. ročník:

1. Veronika Bergerová	1. Vít Štefan
2. Linda Zahradníková	2. Matyáš Militký

3. Andrea Efenberková

3. Jonáš Exner

3. Vladislav Synek (stejný čas)

4. až 5. ročník:

1. Magdaléna Bergerová

2. Renáta Trejbalová

3. Tereza Chrástová

1. Dominik Pekárek

2. Tomáš Exner

3. Patrik Pekárek

6. až 7. ročník:

1. Denisa Zahradníková

2. Dominika Kalenská

3. Markéta Urbanová

1. Václav Korotvička

2. Jan Tomáš

3. Aleš Kalenský

8. až 9. ročník:

1. Eliška Plecháčová

2. Barbora Šimůnková

3. Aneta Pekárková

1. Martin Kuřík

2. Tomáš Šubrt

3. Petr Němeček

O Pohár benecké školy

Již po několik let pořádá benecká škola závody v běhu na lyžích pro žáky prvního stupně, které se tak staly neoficiálním přeborem škol Jilemnicka. Studenečtí závodníci se v početném poli závodníků neztratili a přivezli řadu výborných umístění včetně těch nejvyšších.

1. až 2. ročník

1. Lucie Paulusová (JIL I)

6. Markéta Štefanová (STU)

1. Lukáš Trejbal (STU)

10. Jan Štefan (STU)

3. až 4. ročník:

1. Marie Rysulová (JIL I)

3. Magdaléna Bergerová (STU)

5. Tereza Chrástová (STU)

7. Veronika Bergerová (STU)

1. Vít Prokůpek (JBC)

7. Vít Štefan (STU)

5. ročník:

1. Renáta Trejbalová (STU)

1. Eduard Vyšanský (JIL I)

Turnaj v líném tenisu – 23. ročník

V letošním roce vyšlo pořádání turnaje ve studenecké sokolovně na poslední den v roce 2011. Přesto, že to nebyl nejvhodnější termín, zúčastnilo se jej dohromady 32 příznivců tohoto sportu.

Na dopolední kategorii do 45 let se přihlásilo 10 dvojic, ze kterých vylučovací metodou na dvě porážky zvítězili, stejně jako vloni, Martin Nedomlel s Ondřejem Fraňkem. Tato dvojice jako jediná neprohrála ani jeden zápas. Druzí byli Jan Vancel a Petr Mečíř, kteří měli pouze jednu porážku od vítězů, a na třetím místě skončila rodinná dvojice otce se synem, kterému je teprve 11 roků. Jsou to Petr a Tomáš Exnerovi. Celkem bylo sehráno 17 zápasů, každý trvá přibližně dvacet minut, takže tato věková skupina se dohrála před druhou hodinou.

Odpoledne potom systémem každý s každým hrála kategorie nad 45 let. Mezi šesti dvojicemi, stejně jako 4× předtím, zvítězili Vít Kuřík se Zdeňkem Povrem. Na druhém místě se umístila dvojice, která byla v součtu nejstarší. Pánové Jan Kuřík a Josef Horáček mají v součtu 137 roků!

Příznivci molitanového míčku oslavili aktivním pohybem vstup do roku 2012, na jehož konci, pokud bude zdraví sloužit, nás čeká další ročník Turnaje v líném tenisu.

Petr Hák

Léčba kmenovými buňkami přináší první úspěchy při léčbě cukrovky

Podle autora studie, Dr. Zhao Yonga, asistenta medicíny na University of Illinois, je studie „velkým průlomem“ v hledání nových způsobů léčby cukrovky. Zjistila, že kmenové buňky z pupečnickové krve umí „převychovat“ pacientovy T-buňky.

Zhao a jeho tým pozoroval 15 pacientů ve Všeobecné nemocnici v Jinan v Číně. Dvanáct účastníků bylo léčeno, zatímco tři další tvořili kontrolní skupinu. Všichni z nich měli diabetes I. typu, který je považován za autoimunitní chorobu, protože T-buňky napadnou buňky uvnitř slinivky – ostrůvky tvořící inzulin. Lékaři oddělili u 12 účastníků T-buňky od krve. Pak je vystavili po dobu tří hodin působení kmenových buněk z pupečnickové krve. „Kmenové buňky „převychovaly“ T-buňky,“ řekl Zhao, který se specializuje na endokrinologii, kmenové buňky a imunologii. „Probudily jejich správnou funkci,“ dodal. Pak T-buňky pustili zpět do krve účastníků. Pacienti byli následně kontrolováni těsně po ošetření a po čtyřech, 12, 24

a 40 týdních. „Výsledky byly ohromující,“ řekl Zhao. „Pacienti neměli žádný vlastní inzulin před léčbou. Ale po léčbě ho začaly jejich slinivky produkovat. Jejich autoimunitní reakce se obrátila,“ vysvětlil výzkumník. O rok později léčení pacienti snížili své inzulinové injekce asi o 38 procent.

Zhao vyslovuje hypotézu, že v případě, že by pacienti postoupili léčbu vícekrát, byly by výsledky ještě dramatičtější. Proto plánuje další studii, kdy by léčbu opakoval, a pokusil se o úplné vyléčení cukrovky – nastartování tvorby vlastního inzulinu. Zhao v současné době provádí studii na 25 pacientech trpících cukrovkou II. typu, u které nepřijímají buňky cukr z krve. Tělo je vůči inzulinu rezistentní. „Tento druh inzulinové rezistence je spojen s dysfunkcí imunitního systému,“ řekl Zhao. „Můžete použít kmenových buněk jako pedagogů a rozlousknout poruchy imunitního systému a překonat inzulinovou rezistenci,“ dodal. Studie zatím nebyla uzavřena. Dle Zhaa jsou ale výsledky „zajímavé“. „Otevíráme nové výzkumné pole pro léčbu obou typů cukrovky,“ řekl Zhao.

zdroj: *TheStar.com*, www.diasvet.cz

Životní jubilea spoluobčanů v roce 2012

70 let oslaví:

Marie Víznerová	Studenec
Miloslav Vydra	Rovnáčov
Marcela Tůmová	Rovnáčov
Jaroslava Bachtíková	Studenec
Eliška Plecháčová	Studenec
Jaroslava Kupcová	Studenec
Josef Doubek	Zálesní Lhota
Blažena Ježková	Studenec
František Plecháč	Studenec
Anna Ulvrová	Studenec
Jaroslava Kovářová	Rovnáčov
Miloslav Hák	Studenec
Marie Nosková	Rovnáčov
Jiří Ulvr	Studenec

75 let oslaví:

Jiří Nedomlel	Rovnáčov
Zdeněk Váša	Zálesní Lhota
Pavel Zajíc	Studenec
Ludmila Pavlíčková	Studenec
Růžena Jebavá	Studenec
Zdenka Jebavá	Rovnáčov
Josef Boura	Studenec
Julie Šormová	Zálesní Lhota
Josef Braun	Zálesní Lhota
Antonie Jebavá	Studenec
Miroslav Čech	Studenec
Lidmila Klázarová	Studenec
Karel Exner	Rovnáčov
Ludmila Erbenová	Studenec

80 let oslaví:

Marcela Čechová	Studenec
Ludmila Grundová	Studenec
Josef Janda	Studenec
Jaroslav Jeník	Studenec
Naděžda Mašková	Studenec
Marie Havlová	Studenec
Lidmila Exnerová	Rovnáčov
Jarmila Škrobánková	Studenec
Miluška Tauchmanová	Studenec

85 let oslaví

Jan Kuřík	Studenec
Josef Hák	Studenec
Dobromila Machová	Studenec
Marie Martincová	Studenec
Miroslav Jezdinský	Studenec

90 let oslaví:

Bohuslav Zaplatílek	Zálesní Lhota
Rudolf Kudrnáč	Studenec
Jaroslava Háková	Studenec
Oldřich Tomáš	Studenec

91 let oslaví:

Marie Šulcová	Studenec
Anna Štefanová	Studenec
Ludmila Tauchmanová	Studenec

92 let oslaví:

Anna Koblřová	Rovnáčřov
---------------	-----------

93 let oslaví:

Marie Šulcová	Studenec
---------------	----------

95 let oslaví:

Amalie Jeriová	Zálesní Lhota
----------------	---------------

96 let oslaví:

Hermína Machová	Zálesní Lhota
-----------------	---------------

97 let oslaví:

Anna Pauerová	Studenec
---------------	----------

Zlatou svatbu oslaví:

Drahomír a Hana Ottovi	Zálesní Lhota
Jindřich a Marie Synkovi	Studenec

Jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti.

Omlouváme se všem, kteří slaví výročí svatby a nejsou zde uvedeni a ani jim nepřijďeme gratulovat. Důvodem je to, že neznáme datum jejich sňatku. Prosíme proto jubilanty nebo jejich příbuzné, aby nahlásili potřebné údaje na OÚ ve Studenci s dostatečným předstihem a mohli být zařazeni do evidence. Předem děkujeme.

POZVÁNKA NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

„PEPE Z KOPCE“

Komediální hra dánského autora L. Horberga v úpravě Z. Lindnera a v nastudování ochotnického souboru Podio ze Semil bude uvedena dne **31. 3. 2012 (sobota) v 18.00 hod.** v zasedacím sále Obecního úřadu Studenec. Premiéra tohoto představení se na podzim loňského roku v Semilech setkala s velkým úspěchem, nenechte si ujít pěkný zážitek.

Trvání cca 60–70 min, vstupné dobrovolné.

Pořádá Obecní knihovna Studenec.

Studenecký zpravodaj 1/2012

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://sz.studenec.cz/>

Foto na titulní straně: Studenecká štafeta (29. ledna 2012).

Uzávěrka dalšího čísla: **31. března 2012.**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s r. o. Stará Paka